

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

ročník XLIII ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 24. 1. 2013 ♦ cena 14 Kč

1

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři Chlumeckých listů, zakoupením tohoto čísla jste se stali čtenáři našeho periodika, které vychází každý měsíc již 43 let. Je to úctyhodné číslo, kdy v každém jednotlivém časopisu mnoho lidí formovalo myšlenky do různě dlouhých článků, týkajících se našeho města a jeho regionu. Aby časopis byl na úrovni, pravidelně se schází redakční rada, která články třídí a zařazuje, následně je grafik upravuje a nakonec v tiskárně každý měsíc spatří světlo světa nové číslo s dalšími informacemi. Přál bych si, aby i právě začínající 43. ročník byl na dobré úrovni. Vždyť jsme v polovině roku 2012 za Chlumecké listy obdrželi krásné druhé místo ze všech městských periodik v České republice.

V prosinci jsme překonali další prorokovanou „hranici konce světa“ a svět se přece točí dál. Je však pravdou, že někdy v budoucnu cosi přijde. Ani ne vinou střetu nebeských těles, ale vinou člověka samého, který s planetou Země jaksi neumí hospodařit. Energetické zásoby strategických surovin jsou stále více drancovány. I lidstva přibývá strašnou rychlostí. Když první kosmonaut Luis Armstrong vstoupil na měsíční povrch, bylo na Zemi asi 4,5 miliardy lidí. Po pár desítkách let jich je dvojnásobek a všichni se budou chtít uživit. Tedy nastává obrovský úkol pro největší světové politiky, kteří řídí svět, jak to zařídit, aby pro všechny bylo dost jídla, pitné vody, tepla a nejnужnějšího spotřebního zboží. Nepodaří-li se to, bude to katastrofa, které by se nikdo z nás asi nechtěl dožít, protože by se

logicky boj o nejzákladnější lidské potřeby musel řešit propuknutím třetí světové války. Raději zpět k našemu městu a ke všednějšímu starostem.

Dnes, kdy formuluji do počítače svůj článek, je 3. ledna 2013. Plán zimní údržby vychází zatím dobře, ale nechci to zakřiknout. V každém případě bych opět rád apeloval na obyvatele města, aby pomohli podle svých možností s případným odhnutím sněhu na chodnicích před svými domy. Pracovníci technických služeb se sice snaží, jezdí podle prioritních okruhů, ale každý ví, že když se chodník ušlape, je zle. Chodníková novela o povinnosti obcí udržovat místní komunikace sice platí, ale také současně platí, že každý musí přizpůsobit rychlost a styl chůze povaze chodníku. Proto je jasné, že když například v noci napadne sníh a přes den sněžení pokračuje, není reálné v jediném a v každém okamžiku mít uklizené několik desítek kilometrů chlumeckých chodníků a několik desítek kilometrů místních vozovek. Proto na počátku roku 2013 přeji všem, aby bezpečně zdolali nástrahy kluzkých venkovních povrchů bez újmy na zdraví pomocí vhodné obuvi a zvýšené pozornosti.

V lednu jsme na Úřad vlády ČR doručili Výzvu k zastavení dokončení II. fáze reformy veřejné správy, kterou podpořilo téměř 500 měst a obcí. Ve Výzvě se uvádí, aby nebyly plošně zrušeny stavební a matriční úřady, které jsou i v našem Chlumu velmi frekventované. Naopak bychom chtěli naše služby rozšířit o vydávání občanských průkazů,

případně pasů a chtěli bychom též vrátit kompetence k vydávání komplet-ních stavebních povolení a rozhodnutí v oblasti životního prostředí. Uvidíme, jak ministerstva zareagují, doufejme, že tak, jak si přeje spousta starostů. Chtěli bychom místo oddálení výkonu státní správy občanovi ty nejběžnější úkony naopak přiblížit lidem, aby nemuseli dojíždět do dalších vzdálených měst a brát si na to dovolenou. Silně závidím Velké Británii její konzervativní legislativu, která se týká jejich občanů, protože tam za 200 let došlo ke změnám zákonů s odchylkou asi 10 %, kdežto v ČR se za posledních 20 let změnila legislativa tolika kotrmelci, že se v ní již mimo několika nejschopnějších právníků snad nikdo jiný dobře nevyzná.

V lednu budeme volit novou hlavu státu tzv. přímou volbou. Všichni kandidáti se předhánějí ve volebních slibech. Takže přeji u voleb těm, kteří volit přijdou, šťastnou ruku.

Rok 2013 bude rozhodnutím zastupitelstva silným rokem v investičním budování, již jsem se o některých chystaných akcích zmínil v prosincovém čísle. Naše město bude potom zase krásnější. Přál bych si, aby se dařilo chlumeckým zaměstnavatelům, abychom měli štěstí při přílivu potenciálních nových investorů, protože to jsou přesně ty atributy, které město, jež se chce trvale rozvíjet a neustrnout, či se nepotýkat s úbytkem obyvatel, nutně potřebuje. Ať se nejenom všem čtenářům Chlumeckých listů slušně vede v osobním životě a totéž přeji všem obyvateľům našeho města a obyvatelům Chlumecka.

Ing. Miroslav Uchytíl
starosta města

Sňatky v roce 2012

V loňském roce 2012 bylo před Městským úřadem Chlumec nad Cidlinou uzavřeno celkem **130 sňatků**.

Z tohoto celkového počtu 130 sňatek bylo uzavřeno:

- v mramorovém sále zámku Karlova koruna - 79 manželství, z tohoto počtu byl 1 sňatek církevní
- v modrém salonku zámku Karlova koruna - 1 sňatek
- v zámecké zahradě - 8 sňatků
- v zámecké oranžerii - 18 sňatků
- v obřadní síni MěÚ Chlumec n. C. - 16 sňatků
- v kostele sv. Voršily - 3 sňatky

- penzion Alwin - 3 sňatky
- Nové Město - bažantnice V Luhách - 2 sňatky

V loňském roce bylo uzavřeno **9 sňatků s cizincem**.

- 2x státní občané Francie
- 3x státní občané Slovenska
- 1x státní občan Velké Británie
- 1x státní občan Pákistánu
- 1x státní občanka Ruské federace
- 1x státní občanka Ukrajiny

Ivona Uchytilová, matrikářka

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

VÝPIS Z USNESENÍ 60. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 3. 12. 2012

Rada města:

- **Schvaluje** zařazení částky ve výši 80.000 Kč na nejnnutnější opravy cesty na části parcely p.p.č. 1421/1 a na parcele č. 1421/2 a dále cesty na pozemku p.p.č. 996/1 (v k.ú. Chlumec nad Cidlinou) do 5. úpravy rozpočtu města na rok 2012.
- **Schvaluje** zadání hlukové studie lokality Skalka v ceně 40.000,- Kč + DPH firmě Studio D akustika s.r.o. zastoupené Ing. Pavlem Noskem.
- **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení 5. úpravu rozpočtu města na rok 2012 dle předloženého návrhu. Příjmy se navyšují o 3.941,18 tis. Kč, financování se navyšuje o 830 tis. Kč, výdaje se navyšují o 4.771,18 tis. Kč.
- **Bere na vědomí** vyúčtování koupaliště a kempu za rok 2012.
- **Bere na vědomí** zápis č. 8 z jednání finančního výboru.
- **Schvaluje** dodatek č. 1 odpisového plánu MŠ Beruška Chlumec nad Cidlinou na rok 2012 dle předloženého návrhu.
- **Schvaluje** darovací smlouvu, která bude uzavřena mezi MUDr. Jitkou Veselovskou a Základní školou Chlumec nad Cidlinou ve věci přijetí účelového peněžního daru ve výši 10.000,- Kč.
- **Nevyhovuje** žádosti sdružení „Sport Chlumec o.s.“ ve věci možnosti převedení finančního příspěvku z rozpočtu města zpětně na jiný účel.
- **Bere na vědomí** informace o možné obnově promítací techniky v Klicperově domě.
- **Ruší** výzvu k podání cenové nabídky na vypracování projektové dokumentace – „Chodník podél komunikace II/327 v ulici Palackého – II. etapa z Chlumce nad Cidlinou do Olešnice“ bez udání důvodu.
- **Doporučuje** zastupitelstvu ke schválení seznam investičních akcí na rok 2013.
- **Ukládá** odboru správy majetku a investic jednat s majiteli bývalého

statku v Komenského ulici o případném záměru jeho využití s ohledem na plánovanou rekonstrukci komunikace.

- **Schvaluje** prodloužení rekonstrukce komunikace v ul. Sadová dle předloženého návrhu.
- **Ukládá** starostovi v návaznosti na usnesení zastupitelstva 23/14/12 jednat s Českými drahami a.s. o blokaci části pozemku p.p.č. 1162/16 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.
- **Bere na vědomí** ekonomickou bilanci Klicperova domu za říjen 2012.
- **Schvaluje** uzavření smlouvy s Ing. Petrem Kyceltem, Chlumec nad Cidl. IV, Vrchlického 815, IČ: 60139731 na vypracování jednostupňové prováděcí dokumentace celkové rekonstrukce kotelny včetně strojovny v budově Základní školy Chlumec nad Cidlinou.
- **Schvaluje** uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 12. 7. 2012 uzavřené s Ing. arch. Janem Zimou, Chlumec nad Cidlinou IV, Fügnerova 263, a Ing. Pavlem Kubíkem, Chlumec nad Cidlinou IV, Vrchlického 816 na zhotovení PD na akci „Kabinu Fotbalového klubu Chlumec nad Cidlinou“ s jednou úpravou uvedenou v zápise.
- **Schvaluje** Nařízení města Chlumec nad Cidlinou č. 1/2012 o odstraňování závad ve schůdnosti místních komunikací a průjezdů úseků silnic a o vymezení místních komunikací, na kterých se nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí.
- **Nereflektuje** na nabídku prezentace města v časopise Východočeský Kamelot.
- **Schvaluje** bezplatné poskytnutí pozemku města skautskému středisku (prostranství mezi pomníkem V. K. Klicpery a kostelem sv. Vršily) na uspořádání akce „Betlémské světlo“ dne 23. 12. 2012.
- **Nevyhovuje** žádosti skautského střediska o zpětné prominutí poplatku za využití Klicperova domu ke zkouškám divadelního představení.
- **Nereflektuje** na nabídku prezentace města v publikaci Cestovní informátor.

VÝPIS Z USNESENÍ 61. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 17. 12. 2012

Rada města:

- **Schvaluje** navýšení provozního příspěvku ZUŠ Chlumec nad Cidlinou na rok 2012 o částku 11.779,- Kč.
- **Schvaluje** vyřazení majetku příspěvkové organizace Základní škola Chlumec nad Cidlinou dle předloženého návrhu.
- **Bere na vědomí** směrnici o zadávání veřejných zakázek příspěvkové organizace Základní škola Chlumec nad Cidlinou v předloženém znění.
- **Schvaluje** pokyn pro příspěvkové organizace zřízené městem Chlumec nad Cidl. v souvislosti se změnou metody odpisování dlouhodobého majetku od 1. 1. 2013 v předloženém znění.
- **Schvaluje** vyřazení majetku příspěvkové organizace Mateřská škola U Zámku Chlumec nad Cidlinou dle předloženého návrhu.
- **Schvaluje** přesun položek v rámci rozpočtu základní školy na základě předložené žádosti bez navýšení celkového příspěvku.
- **Schvaluje** návrh projekčního řešení – Rekonstrukce komunikace v ulici Vrchlického a v ulici Zimova.
- **Schvaluje** realizaci úprav bytu č. 3 v domě čp. 119/I v ulici 9. května dle cenové nabídky firmy INSTERM s.r.o. Chlumec nad Cidlinou IV, Dvořákova 704, IČ: 64790401.
- **Schvaluje** předloženou Smlouvu o zřízení věcného břemene na stavbu „71010-004492, Chlumec, Pernštýnská, překládka vedení TO2“ (město Chlumec nad Cidlinou x Telefonica Czech Republic, a.s., IČ: 60193336).
- **Schvaluje** uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene číslo: IV-12-2010974/VB/1 (Chlumec n/C, Zapečská 81, 82-ATLANTIK, KNN) mezi městem Chlumec n. C. a ČEZ Distribuce a.s. (IČ 24729035) na pozemek st. 176/1 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.
- **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení rady 21/59/12, uzavření nájemní

smlouvy na pronájem plochy o výměře 1 m² na umístění automatu na teplé nápoje v budově ZUŠ Chlumec nad Cidlinou na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou za cenu 200,- Kč/měsíc (ZUŠ Chlumec nad Cidlinou x Petr Černohorský IČ: 01225162).

- **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení rady 22/59/12, uzavření nájemní smlouvy na pronájem plochy o výměře 1 m² na umístění automatu na teplé nápoje v budově Občanského centra Chlumec nad Cidlinou na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou za cenu 200,- Kč/měsíc (Občanské centrum Chlumec nad Cidlinou x Petr Černohorský IČ: 01225162).
- **Schvaluje** zřízení věcného břemene vedení veřejného osvětlení ve prospěch města Chlumec nad Cidlinou na převáděných pozemcích p.p.č. 178/4 a 178/5 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou za cenu 25,- Kč/běžný metr.
- **Schvaluje** poskytnutí finančního příspěvku ve výši 1.000,- Kč na akci „Betlémské světlo“, která se uskuteční dne 23. 12. 2012.
- **Bere na vědomí** protokol České školní inspekce Hradec Králové (kontrola ve školní jídelně).
- **Bere na vědomí** bilanci Klicperova domu za listopad 2012.
- **Schvaluje** rozšíření nabídky sortimentu bufetů Klicperova domu včetně ceníku dle předloženého návrhu.
- **Ukládá** technickým službám provést projev náletových křovin při výjezdu z města (od Zapče směrem k Bystřici) během zimního období.
- **Ukládá** technickým službám zajistit přemístění kontejneru na papír v Lučicích na základě doporučení komise bezpečnostní, pořádkové a ŽP.
- **Ukládá** odboru správy majetku a investic prověřit možnosti instalace sloupů veřejného osvětlení v Zapečském dvoře.
- **Nereflektuje** na žádost o finanční příspěvek na osvětlové výchovnou akci Mezinárodní policejní asociace pro děti v Královéhradeckém kraji.

VÝPIS Z USNESENÍ 15. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA konaného dne 12. 12. 2012

Zastupitelstvo města:

- **Schvaluje**, v návaznosti na usne-

sení zastupitelstva 9/14/12, prodej části pozemku p.p.č. 723/5 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou o rozměrech 4x6,25 m dle zákresu.

- **Bere na vědomí** informace o pozemku p.p.č. 882/47 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.
- **Bere na vědomí** informace o lokalitě Skalka.
- **Neschvaluje** financování realizace stavby chodníku podél zámeckého plotu mezi parkovištěm u Zámecké restaurace a nově budovaným hotelem z rozpočtu města.
- **Neschvaluje** vydání studie „Likvidace pozemkových vlastníků zvláště pak tzv. kulaků v někdejším okrese Nový Bydžov“ formou publikace nebo zvláštního čísla Chlumeckých listů na náklady města Chlumec nad Cidlinou.
- **Nechává** na zvážení redakční rady Chlumeckých listů, zda pasáže studie týkající se Chlumce nad Cidlinou a jeho nejbližšího okolí zveřejní v běžných číslech Chlumeckých listů.
- **Schvaluje** přijetí úvěru s pevnou úrokovou sazbou k finančnímu zajištění oprav a rekonstrukcí místních komunikací a chodníků od České spořitelny, a.s. se splatností do 31. 12. 2017.
- **Schvaluje**, na základě přijatého úvěru, akce financované v roce 2013 z tohoto úvěru dle předloženého návrhu.
- **Schvaluje** v souladu s § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění rozpočet města Chlumec n/C na rok 2013 dle navrženého znění včetně úprav uvedených v zápise v členění příjmy 75.235,86 tis. Kč, výdaje 89.290,46 tis. Kč a financování 14.054,60 tis. Kč. Rozpočet se schvaluje jako limitovaný příslib v souladu s § 13 odst. 9 vyhlášky č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zák. č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, v platném znění.
- **Schvaluje** závazné ukazatele rozpočtu na rok 2013 dle přiložené tabulky „závazné ukazatele“.
- **Schvaluje** v souladu s § 102 odst. 2 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění rozsah kompetencí rady města k provádění jednotlivých rozpočtových opatření v následujícím rozsahu:
- do výše 200.000,- Kč včetně v těchto případech:

- a) rozpočtového zapojení účelově přidělených finančních prostředků z jiných rozpočtů, nebo
 - b) jsou-li vyvolána organizačními a provozními změnami, pokud tyto změny nevyvolávají další nároky na finanční prostředky města (nezvyšuje se celkový rozpočet výdajů města) nebo je možné zapojit volné prostředky z přebytku předchozích let
 - c) když zapojení výdaje vyžaduje nutný výdaj na zajištění chodu obce nebo nutný výdaj nad rámec schválených prostředků u již schválené investiční akce
- v částkách vyšších v těchto případech:
- a) v případě havárií nebo stavu nouze, výdaj k odvrácení možných škod
 - b) úhrady pokut, penále z rozhodnutí nadřízených orgánů a dohledů a další nutné výdaje, kdy schválení rozpočtového opatření je nezbytné a má jen formální charakter, protože výdaj musí být realizován.
- **Schvaluje** 5. úpravu rozpočtu města na rok 2012 dle předloženého návrhu. Příjmy se navyšují o 3.941,18 tis. Kč, financování se navyšuje o 830 tis. Kč, výdaje se navyšují o 4.771,18 tis. Kč.
 - **Bere na vědomí** vyúčtování koupaliště a kempu za rok 2012.
 - **Bere na vědomí** zápis č. 8 z jednání finančního výboru.
 - **Schvaluje** Obecně závaznou vyhlášku č. 4/2012, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 2/2011, kterou se stanovuje poplatek za komunální odpad.
 - **Schvaluje** poplatek za likvidaci komunálního odpadu na rok 2013 pro fyzické osoby-podnikatele a právnické osoby dle předloženého návrhu.
 - **Schvaluje** poplatek za likvidaci komunálního odpadu na rok 2013 pro domovy důchodců, školy a školská zařízení dle předloženého návrhu.
 - **Schvaluje** podporu výzvy „Zastavte dokončení II. fáze reformy veřejné správy“.
 - **Bere na vědomí** zápis č. 11 z jednání kontrolního výboru.
 - **Bere na vědomí** stanovisko Ředitelství silnic a dálnic ČR k změně č. 1 ÚP Chlumec nad Cidlinou, týkající se vymezení „plochy dopravní infrastruktury – silniční“ pro zřízení sjezdů na dálnici D11 u areálu BEST, a.s. Lučice.

Jana Jelínková
sekretariát starosty

Jak jsme volili při volbě prezidenta ve dnech 11. a 12. ledna 2013 v Chlumci nad Cidlinou - I. kolo

okres	místo	zapisovatelka	voliči	Zuzana Roithová	Jan Fischer	Jana Bobšíková	Táňa Fischerová	Přemysl Sobotka	Miloš Zeman	Vladimír Franz	Jiří Dienstbier	Karel Schwarzenberg	Celkem platných hlasů	Počet vydaných obálek	% účasti
				1	2	3	4	5	6	7	8	9			
1	MěÚ	Jelínková	967	9	99	11	17	14	134	45	101	89	519	519	53,67
2	Základní škola	Holanová	959	33	117	27	27	16	155	42	90	124	631	634	66,11
3	Základní škola	Špičáková	705	18	77	9	5	15	105	31	75	97	432	433	61,42
4	Základní škola	Rozumová	725	12	120	12	20	12	116	30	79	93	494	494	68,14
5	Základní škola	Fölklová	874	28	77	19	25	22	136	45	123	123	598	602	68,88
6	Lučice	Haltufová	123	0	16	1	4	2	13	5	15	20	76	78	63,42
7	Pamětník	Kalová	86	1	10	6	3	1	16	7	8	11	63	63	73,25
Celkem			4439	101	516	85	101	82	675	205	491	557	2813	2823	63,60
% získaných hlasů				3,59	18,34	3,02	3,59	2,91	23,09	7,28	17,45	19,80			

Inzerce

Veřejná sbírka „Vaneska“

(Vanesa Sergejeva) - pomoc s hrazením léčebných nákladů při mimořádně těžkém zdravotním postižení

Veřejná sbírka probíhá od 1. 9. 2012 formou pokladniček a shromažďováním finančních prostředků na účet:

V hotovosti - pokladničky

Stálé umístění jedné pokladničky je v budově radnice na správním odboru - pokladně, I. patro, dveře č. 12 v běžnou pracovní dobu úřadu.

Dále budou putovní pokladničky umísťovány při akcích, zejména pořádaných městem.

Na účet u Komerční banky a.s., č. 107-3044150207/0100

- bezhotovostní platbou z vašeho účtu
- složením hotovosti na výše uvedený účet přímo v bance

podrobné informace najdete na adrese www.chlumecncz

Čerpání prostředků a stav veřejné sbírky

Čerpání prostředků ze sbírky pro Vanesku je prováděno formou bezhotovostní úhrady faktur za zdravotnický materiál

a léčebné výlohy, které nejsou hrazeny zdravotní pojišťovnou přímo dodavateli tohoto materiálu a služeb, tj. např. lékárně. V měsíci prosinci byla uhrazena faktura za odběr zdravotnického materiálu za měsíc listopad ve výši 10.337,85 Kč.

K 31. 12. 2012 je stav účtu veřejné sbírky 436.056,64 Kč, z toho z pokladniček 56.108,- Kč.

Děkujeme všem dárcům, kteří již do sbírky přispěli.

Zde uvádíme dárcce, kteří dali souhlas s uveřejněním svých údajů a dar poskytli v prosinci 2012:

- kolektiv zaměstnanců odštěpného závodu Ardagh Metal Packaging Czech Republic s.r.o., Skřivany 10.650,- Kč
- Suchánek Luboš 1.437,- Kč
- Základní umělecká škola Nový Bydžov 1.227,- Kč

Ing. Dagmar Špičáková
finanční odbor města
Chlumec nad Cidlinou

Ze služební knihy městské policie

■ Zanedbaný muž neurčitého věku maškrťující s nákupním vozíkem plným kolkovaného alkoholu po silnici I/11 směrem na Hradec Králové upoutal pozornost nejen projíždějících řidičů, ale i MP. Poté, co místo občanského průkazu předložil rozhodnutí soudu o propuštění z výkonu trestu, byla již hlídka přesvědčena, že nejen vozík, ale i jeho obsah pochází z trestné činnosti. Nevábně vyhlízející propuštěnec zoufale hlídce vysvětloval, že jde již třetí den pěšky z Teplic, a vzhledem k tomu, že má žízeň, zakoupil v nákupním centru něco alkoholu na posilněnou, a protože ho již bolí nohy, dostal nádvkem vozík, aby se měl o co opírat, neboť ho čeká ještě dlouhá cesta na východ, kde přežívá. Strážníci zvyklí na ledasjaké výmluvy se přesto neudrželi smíchů, ale hned, co se vzpamatovali, toto vysvětlení pečlivě prověřili. Kupodivu vše, co muž uvedl, byla čistá pravda. S přáním šťastné cesty a doporučením, aby se přesouval raději po chodnících, se s ním rozloučili.

■ Řidič projíždějící v nočních hodinách město zahlédl na okenním parapetu jednoho z domů visící osobu, která se chystala pravděpodobně počít návštěvou jeho majitele, vzhledem ke zvolenému způsobu zřejmě nezákonným způsobem. Zalarmoval proto městskou policii a událost jim rozrušeným hlasem nahlásil. Strážníci konající službu se proto okamžitě přesunuli do dané lokality a s ohledem na zdánlivě nebezpečnou situaci využili přískoků a dalších taktických prvků, aby se bezpečně a nepozorovaně dostali na vzdálenost, která umožňuje zásah proti loupežníkovi. Po několika marných výzvách k zanechání protiprávní činnosti začalo být hlídce podezřelé, že zločinec nijak nereaguje, ani se nesnaží utéct. Po důkladném osvětlení prostoru policejními svítilnami vyšlo najevo, že se jedná o zdařilou napodobeninu Santa Clause, který se nechystá krást, ale naopak nese dětem vánoční dárky.

■ Kamery systém monitorující prostor koupaliště prozradil v jedno pošmourné zimní odpoledne přítom-

nost nezvaných návštěvníků v tomto areálu. Teplota kolísala pod bodem mrazu a ledový krunýř na vodní ploše neumožňoval letní radovánky bez technických pomůcek k rozbití ledu. Strážníci, ač mimo službu, se rozhodli celou situaci prověřit. Na místě společně i s Policií České republiky zajistili fotografa se skupinou recesistů vybavených ploutvemi, plovacími vestami a dalším náčiním vhodným k provozování vodních sportů. Ačkoliv se jednalo o neoprávněné vniknutí do uzamčeného areálu města, vzhledem k projevené lítosti vodomilů nad svým bláznivým konáním a také proto, že i muži zákona mají smysl pro humor a nehdlaží za každou cenu pouze trestat, se vše vyřešilo domluvou. Po té, co byli zimní plavci vyvedeni z prostoru koupaliště, jistě uvítali doporučení policistů navštívit jiné, nejlépe kryté bazény s celoročním provozem.

kolektiv strážníků MP

**Mobilní telefon MP
732 479 996**

Slovo šéfredaktorky

Vážení čtenáři Chlumeckých listů, vítám vás u jejich 1. čísla v roce 2013 (doufám, že jste se té 13 na konci letopočtu nezalekli) a přeji vám i nám, aby přinášely nám všem jenom radost a příjemné chvíle u nich strávené. Náš „realizační tým“ se bude snažit pro to udělat maximum, a když se chybička vloudí, buďte k nám, prosím, shovívaví. Jsme taky jenom lidé...

Zima je, nebo by alespoň měla být, v plném proudu, leden, už podle svého názvu, by toho měl být důkazem. Ale víme, že počasí nám poslední roky přináší stále větší a větší překvapení, tak se necháme překvapit...

K zimnímu období patřily a dodnes patří zimní radovánky. Pod tímto pojmem si každý z nás sice může představit cokoliv, ale já zůstanu u klasiky. Představme si pravou ladovskou zimu, sněhu po kolena, mrzne, až praští.

Mezi nejstarší a také nejméně náročné radovánky paní Zimy patří samozřejmě stavění sněhuláka. Má to pouze jednu, ale za to velmi podstatnou, podmínku. Musí nachumelit. A ten sníh nesmí být ledajaký. Pak už stačí jen vyrazit ven, vhodně se obléci (doporučuji rukavice, raději ty nepromokavé, oteplené kalhoty a bundu), vzít si s sebou nutné sněhuláčí atributy - uhlí, mrkev, hnec, koště či nějakou větev, a můžeme se, bez rozdílu věku, radovat. Nemusíme zůstat jen u klasiky, naši fantazii se samozřejmě meze nekladou. Není od věci „vyrobiť“ si tunel, sáňkařskou či bobovou dráhu nebo dětem postavit iglú. To, na rozdíl od stavění sněhuláka, vyžaduje určité zkušenosti, lépe se pracuje v partě, takže je dobré mít

i určité organizační schopnosti. A děti budou mít jistě radost z vlastního zimního „obydlí“. Pokud nepři- jde okamžitá obleva, tato stavba může v klidu přežít celou zimu. Nevadí, když na ni nasněží, když trochu víc přituhne.

Když už jsem v úvodu připomněla malíře, pana Ladu, jistě si vybavíte jeho zimní obrázky a na nich děti, které sáňkují, lyžují, kloužají se nebo bruslí. Sáňkování je skvělé, ale potřebujeme k němu kopec nebo aspoň kopeček. Menším dětem tohle v Chlumci splňuje ten pod zámečkou terasou. Nekončí ani u řeky či jiného vodního toku ani u frekventované silnice. Pravda, vzpomeňte si, že když jsme byli malí, zdál se nám nějak daleko větší než teď.

A podle vlastní zkušenosti víte, že sáňkovat se dá téměř na všem - a sáňky to být rozhodně nemusí. Zimní stadion naše město nevlastní, ale plochy, na kterých se bruslit dá, alespoň když mrzne, se jistě najdou. A kdo se mrazu dočkat nemůže, může vyrazit na stadion třeba do nedalekého Nového Bydžova. Ačkoli bruslení už vlastně mezi ryze zimní sporty přestalo patřit díky in-linům. A podobně je tomu v dnešní moderní době i s lyžováním. I to lze provozovat v podstatě po celý rok. Ale já bych přece jen ráda zůstala u toho klasického, na sněhu. A protože tento sport je u nás velmi oblíbený nejen jako rekreační, ale dosáhli jsme v něm i řadu profesionálních sportovních úspěchů, dovolte mi pár slov o jeho historii. Lyžování se vyvinulo z různých forem pohybu po sněhu, zejména ze sněžnic. Náznaky o existenci něčeho, co bychom dnes mohli označit za počátky lyžování, existují už na kresbách starých zhruba 4 000 - 4 500 let, které se objevily v Norsku. Podobně staré pozůstatky lyží se našly rovněž ve Švédsku. Původně sloužily ohoblované dřevěné fošny pouze k pře-

souvání se po sněhu z místa na místo, sport a rekreace přišla na řadu až mnohem později. Dnešní pojetí lyžování má počátky v 19. století, kdy je Norovi Sondre Norheimovi (nazývanému otcem moderního lyžování) přisuzován vynález vázání, které lyžaři umožňovalo při sjezdu zatáčet. Tento styl a příslušný typ vázání, ve kterém je k lyži připevněna pouze špička nohy, se označuje jako telemarkové, podle norského kraje Telemark, kde Norheim žil. Sjezdové lyžování je mladší a na rozdíl od běhu (chůze) na lyžích vzniklo jako druh zimní zábavy. Starší jsou i skoky na lyžích, naopak nejmladší jsou různé disciplíny akrobatického lyžování. Je všeobecně známo, že do českých zemí přivezl lyže hrabě Jan Harrach v roce 1892, když navštívil světovou výstavu v dnešním norském Oslu, kde ho v expozici sportovních potřeb napadlo, že lyže by mohly jeho lesním dělníkům usnadnit pohyb v závěsích horských lesích. Podle dovezených vzorů z Norska a z Vídně pak vznikaly první páry domácích lyží pro hraběcí lesní personál. Lyžování tedy původně sloužilo k usnadnění práce a pohybu. Koho by tenkrát napadlo, že se v průběhu 20. století stane významnou a oblíbenou sportovní a rekreační aktivitou a že bude mít svoje čestné místo mezi sporty na zimních olympijských hrách.

Všechny tyto činnosti přímo vybízejí k další zimní činnosti, a sice koulování. Kromě sněhu k němu nepotřebujete vlastně nic, snad jen trochu ohleduplnosti, pokud sněhová bitva překročí únosnou mez.

Takže, radujte se ze zimy a pokud počasí nesplní vaše představy o tomto ročním období, zkuste místo těch radovánek klasických, zimních, ty obyčejné, všední. A jaké to budou, to už nechám na vás.

Mgr. Milena Komárková

Perličky z naší školičky

- Učitelka: „Kubičku, pojď na písek a postav mi hrad!“
Kubiček: „Tak s tím nepočítej!“
- Maminka praví: „Tak nám odešla pračka.“
Evička: „Kam šla?“
Připravila Jitka Surová

Postřehy Pavla Seidla

Podpisy na nominaci prezidentského kandidáta - Jednou z hloupostí, kterou naši zákonodárci vytvořili, je právní norma, že kandidát na prezidenta naší republiky (pokud ho ovšem nenominují poslanci či senátoři) musí se sbírat od svých příznivců přes 50 tisíc podpisů. Ministerstvo vnitra potom kontroluje jejich pravost ve dvou odebraných vzorcích. Pro stanovení chybovosti celé petice ale použilo pochybnou metodu - sečetlo procentuální chybu v obou vzorcích a výsledná procenta odečetlo od dodaného počtu podpisů. Tím podle četných kritiků odebralo kandidátům i platné hlasy. Přitom by podle zdravého rozumu stačilo dát do zákona požadavek menšího počtu podpisů (například 5 tisíc), ale úředně ověřených. Odpadly by trapné dohady a soudní tahanice.

Prezidentská milost - Prezident Václav Klaus se rozhodl vyhlásit dílčí amnestii, a to ke dvacátému výročí vzniku samostatné České republiky. Oznamil to v tradičním novoročním projevu. Posledním, který v pozici hlavy státu

pronesl. Někteří politici toto jeho gesto vítali s tím, že se odlehčí přeplněným věznicím, jiní byli zdrženliví, další kritičtí. Tak to nakonec v politických rozhodnutích bývá. Udělení milosti by mělo být, logicky, využito především v jednotlivých případech, kdy se jedná o trestný čin menší společenské závažnosti. Vyhlášení dílčí amnestie je vždycky problematické, protože zahrnuje nejen nešťastné zlodějíčky a neplatíče alimentů, ale bohužel i protřelé korupčníky. Nemohu se zbavit dojmu, že ze strany Václava Klause se opět jedná pouze o pragmatické, ne-li líbivé, gesto na závěr jeho prezidentské funkce: ukázat lidu, jak je velkorysý. Jen si vzpomeňme, jak kdysi ostře kritizoval stejnou dílčí amnestii, kterou vyhlásil Václav Havel. Nenechal tehdy na svém předchůdci nit suchou... Má být tato **milost** novou příležitostí pro provinilce k novému začátku - tentokrát v mezích zákona - nebo je to jen tah, jak udělat z Václava Klause hodného vládce? Nebo...? ☹

Co obnáší Vánoce z pozice katolického faráře? - No... Není to vždycky

ky zrovna idylka. Je to tak trochu maratón bohoslužeb (během čtyř dnů jich absolvujete čtrnáct). Nesmíte zapomenout, co do kterého kostela je nutné přivést, s kým co ještě honem domluvit, co nesmíte pustit z hlavy..., jinak se vytrestáte tím, že se musíte pro něco vracet, někoho hledat, dalšímu se omlouvat. Je to veselý kolotoč nejrůznějších úkolů a povinností. Musí se počítat s tím, že se během vánočních dní moc nevyspíte; že do úst strčíte nějaké to sousto v poloběhu; že budete mít spoustu telefonátů, během kterých budete odpovídat na stále stejnou otázku: „Jak se ti daří?“, že nakonec (nebo ještě lépe na začátek ☺) ztratíte hlas, takže lidé místo promluvy uslyší jen jakési chrčení; budete pravidelně (i nepravdělně) zívát a určitě budete mít v posledních dnech vánočního období onen trapný pocit, že se vlastně v promluvách pořád opakuje!

Dostaví se únava, malátnost, ale i lehká podrážděnost...

Ale, vydržíte-li v dobrém do konce, pocítíte v duši tu jedinečnou a nádhernou melodii písně našich chlumeckých Blue Flowers „Jak je nádherné žít“ ☺.

Regionální informační centrum Společná Cidlina „RICSC“

Konec roku 2012 byl ve znamení zahájení výběrového řízení na poslední skupinu propagačních předmětů, které zahrnují cyklomapy, panelové prezentační systémy a tisk publikací o Novém Bydžově a Chlumci n. C. Tímto krokem bude ukončena nosná část projektu a budeme se soustředit na dovybavení informačních center a obcí - partnerů projektu pořízenými prostředky publicity, certifikovat informační centra a pomalu připravovat zahájení ostrého provozu.

Internetový portál naleznete na adrese www.portalcidlina.cz. Stránky jsou v 9 jazykových mutacích a u dvou největších měst je napojen na kalendář akcí. V 3D modelu máme hotovou novou ortofotomapu (snímkování podzim 2011) a zpracovaný model terénu a část popisků. Pro jeho prohlédnutí je třeba mít nainstalován prohlížeč Terraexplorer např. ze stránek <http://www.skylinesoft.com/skylineglobe/corporate/products/terraexplorerfeatures.aspx>, prohlížeč je zdarma. Rozpracovaný 3D Model je dispozici na stránkách www.geodis.cz/uploads/dokumenty/aplikace/TE5119cz.rar.

Další informace o projektu naleznete na webových stránkách nositele projektu www.novybydzov.cz, kde byla zřízena

sekce informačního centra s logem Společné Cidliny, kam byly vloženy základní informace o projektu.

Za projektový tým **Ing. Martin Kořínek**
korinek@novybydzov.cz

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
2/13	čtvrtek 7. 2.	čtvrtek 28. 2.
3/13	čtvrtek 7. 3.	čtvrtek 28. 3.
4/13	čtvrtek 4. 4.	čtvrtek 25. 4.

Tříkrálová sbírka 2013 v Chlumci nad Cidlinou

Tak jako každoročně, i letos probíhala v našem městě Tříkrálová sbírka, která se uskutečnila v pátek dne 4. ledna 2013. Tři králové - žáci a žákyně z naší základní školy vy-

brali neuvěřitelných **18 060 Kč**, za což jim patří velký dík. Děkujeme též všem lidem, kteří byli štědrí a na tuto sbírku přispěli.

Redakce

Volíme hlavu státu

„Ježíš, ne Cézar!“
T. G. Masaryk

Když se zamyslíme nad tím, jaké požadavky zaznívají okolo volby představitele státu, uvědomujeme si, že prezident svými mravními postoji může ovlivňovat klima ve společnosti. Hojně je zmiňován v těchto souvislostech boj s korupcí. Ten má konotaci s příkázáním „nepokradeš“. Korupčník, jak známo, se vysmívá spravedlnosti, pravdě, je sobecký, chamtivý, po žádoucím altruismu ani stopy. Zmocňuje se toho, co mu nepatří, překračuje limity. Krade důvěru lidí. Jde o zřetelné zlo, proti němuž je třeba bojovat, a právě takové postoje očekáváme od vrcholných představitelů vlády. Hlava státu má mít pevný charakter, své přesvědčení, morální citění, schopnost prožívat přesah. Očekáváme, že bude mít spoluzodpovědnost za nápravu věcí veřejných, obecných. Bude si přát pracovat na „národa roli dědičné.“ Prezident by měl být lidsky zralý člověk, správně se rozhodovat mezi dobrem a zlem na pozadí lidských vztahů. Vzpomeňme si na citát v úvodu, kde mravní požadavek na „vládce“ v geniální zkratce vystihl T. G. Masaryk. „Cézar“, představuje mocenský postoj, směřování k totalitě, Ježíš naopak symbolizuje demokracii, vztah k bližnímu, schopnost brát ho vážně, naslouchat mu. Projevuje spravedlnost, mírnost, nenásilnost.

Kandidáti se ve svých vystoupeních pro veřejnost zamýšleli nad prezidentským úkolem. Je důležité spolu s nimi si uvědomit, že hlava státu nezastupuje samu sebe, vlastní názory, ale reprezentuje svou zemi. Ovlivňuje renomé své vlasti, přispívá k její pověsti a důvěryhodnosti. Má usilovat o garanci práva, občanských svobod, slušnosti a profesionality, politické korektnosti. Je přitom nezbytné orientovat se ve světě politiky a mít srovnaný žebříček hodnot. Můžeme směle prohlásit, že prezidentem má být někdo, kdo je schopen, sókratovsky řečeno, „péče o duši“. Osobnost v této funkci by měla rozumět své době a jejímu směřování, mít smysl pro nadčasové hodnoty. Dbát o dialog a společenské prostředí, harmonizovat lidské vztahy, hledat prosociálnost a soulad. Je důležité umět pojmenovat činy a chápat kontexty.

Široká diskuse kolem volby prezidenta naznačuje, že ve skutečnosti nejsme občansky lhostejní. Chceme si ochraňovat své univerzální hodnoty, které by měly vyúsťovat do demokracie. Přála bych si, abychom vždy usilovali o rozvíjení etických a duchovních hodnot této země, nově a s pokorou i osvěceností artikulovali stále platné tradiční hodnoty. A také, aby se nám při takovýchto úvahách v duchu vybavila slova písně Marty Kubišové: „Ať mír dál zůstává s touto krajinou. Zloba, závist, zášť, strach a svár, ty ať pominou, ať už pominou...“

Olga Nytrůvá

Mluvíme správně?

Skloňování počítaného předmětu po číslovkách DVA/ /DVĚ, TŘI, ČTYŘI není pro nás nic obtížného, tento předmět je totiž vždy v 1. pádě množného čísla (dva lidé, dvě ženy, tři koruny, čtyři města). Horší ale je, stojí-li před těmito číslovkami ještě desítky, stovky, tisíce atd. Takové číslovky mají možnost dvojího tvoření, např. TŘICET TŘI nebo TŘIATŘICET! Pak se pád počítaného předmětu řídí buď podle poslední číslovky (třicet tři tašky), nebo je ve 2. pádu množného čísla, se kterým se pojí číslovky pro desítky, stovky apod. (třiatřicet tašek). A tady často slyšíme a v textech vidáme, že mluvčí či pisatelé skloňují počítané předměty chybně. Říkají či píšou např. tři sta třicet tři domů místo tři sta třicet tři domy. Použití druhého tvaru takových číslovek s počítaným předmětem ve 2. pádě množného čísla (tři sta třiatřicet domů) se však vyhýbají.

K podobným chybám dochází u mnoha mluvčích i při užívání desetinných čísel. Často slyšíme i od erudovaných ekonomů a finančníků tvary jako DVACET PĚT CELÝCH DVA MILIÓNY korun místo DVACET PĚT A DVĚ DESETINY MILIÓNU korun apod. Tyto chyby zřejmě často vznikají i ve snaze o zestručnění číselných výrazů. Dopouštějí se jich třeba televizní či rozhlasoví moderátoři, kteří se snaží (někdy až v neprospěch srozumitelnosti) mluvit co nejrychleji, aby stihli časové limity stanovené pro jejich vystoupení.

A jak je to s vámi? Když se nachytáte „na švestkách“, budete si správné užívání výše uvedených výrazů pamatovat „až do penze“. Tak zase třeba za dvacet dva pracovní dny (nebo za dvaadvacet pracovních dnů) na shledanou.

Mgr. Miloš Tamele

Inzerce

CHLUMECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

Klicperův dům - rezervace vstupenek
na tel.: 495 433 140, 602 717 410

ÚNOR 2013

Klicperův dům - rezervace vstupenek
e-mail: klicperuvdum@chlumecnc.cz

Předprodej vstupenek každý čtvrtek v době od 15.00 do 19.00 hod. nebo před každým představením dle programu

Klicperův dům

2. února **Krtkova pohádková dobrodružství**
sobota
17.00 hod. **kino** - pásmo krátkých filmů pro děti
Krték a zápalky, Krték a medicína, Krték hodinářem, Krték a muzika, Krték a karneval, Krték a koberec, Krték a buldozer
62 minut Vstupné: 25,- Kč

8. února **Velký holky nepláčou aneb manželství jinak**
pátek
19.00 hod. **Neil Simon**
6. divadelní sezona 2012 - 2013
Hrají: Jana Šulcová, Veronika Jeníková, Vendulka Křížová, Dana Batulková/Kateřina Seidlová, Čestmír Gebouský/Ernesto Čekan, Marcel Vašínska/Libor Hruška
110 minut Vstupné: 280,- Kč,
vč. přestávky studenti, důchodci, držitelé ZTP: 140,- Kč

15. února **Charleyova teta**
pátek
19.00 hod. **Jevan Brandon Thomas**
Divadelní soubor Klicpera o.s.
Spolužáci Charley a Jack chtějí požádat své vyvolené o ruku, ale dobová etiketa si žádá doporučení důvěryhodné osoby. Charleyho má navštívit bohatá tetička z Brazílie a problém se zdá být vyřešen. Jenže teta se nečekaně opozdí a nastávající obou chlapců jsou již na cestě. Zoufalá situace si žádá různé řešení - Charleyovu tetu bude v přestrojení představovat jejich spolužák lord Babberley. Babberley si ovšem v ženských šatech vůbec neví rady a situace se komplikuje příjezdem skutečné Charleyovy tety.
Hrají: Petr Pokorný, Luboš Suchánek, Milan Hanyš, Dagmar Dvořáčková, Radka Pokorná, Lenka Müllerová, Alena Kvasničková, Martin Mišík, Jaroslav Hlída, Jaroslav Málek
110 minut Vstupné: 90,- Kč
vč. přestávky

16. února **Pohádkové tajemství**
sobota
17.00 hod. **kino** - pásmo krátkých filmů pro děti
Štaflík a Špagetka - sportovci, Krték ve snu, Štaflík a Špagetka - stavebnice, Špatně namlouvaná slepice, Procházka pana Pipa
62 minut Vstupné: 25,- Kč

Klicperův dům
6. divadelní sezona 2012 - 2013Velký holky nepláčou
aneb manželství jinak

Co si počnou dvě dámy, kterým se rozpadlo manželství? Jejich problémy je svedly dohromady. Humor a nadsázka, s jakou dámy řeší své problémy, vede ke komickým situacím. Namísto toho, aby se dvě opuštěné manželky trápily někde o samotě, založí spolu vlastní takzvané manželství, ve kterém každá hraje tutéž iritující roli, díky níž dovedla předtím manžela k šílenství.

Hrají: Jana Šulcová, Veronika Jeníková, Vendulka Křížová, Dana Batulková/Kateřina Seidlová, Čestmír Gebouský/Ernesto Čekan, Marcel Vašínska/Libor Hruška

8. února 2013 - pátek od 19.00 hod.

Vstupné: 280,- Kč, studenti, důchodci, držitelé ZTP: 140,- Kč

Předprodej pokladna Klicperova domu
každý čtvrtek v době od 15.00 do 19.00 hod.,
nebo před každým představením dle programu.
Rezervace tel.: 602 717 410, 495 433 140
Rezervace SMS: 602 717 410
Rezervace e-mail: klicperuvdum@chlumecnc.cz

Marcela Přerovská
vedoucí MěKS Klicperův dům

Divadelní soubor „Klicpera“

pro vás sehraje v pátek dne **15. února**
představení **CHARLEYOVA TETA**

a v pátek dne **8. března** hru **OTYLKA**

Celý čistý výtěžek z Otylky věnuje náš divadelní soubor na konto veřejné sbírky „VANESKA“ zřízené na pomoc s hrazením léčebných nákladů při jejím mimořádně těžkém zdravotním postižení.

Přijďte nás podpořit,
předprodej vstupenek v Klicperově domě.

DS Klicpera

Adventní čas ve čtenářském klubu

Předvánoční, tedy adventní čas jsme si zpříjemnili a ozvláštnili otevřením čtenářského klubu pro veřejnost. První den otevřených dveří se konal 5. prosince a milým hostem byla ředitelka ZŠ Jana Bernartová, která dětem přečetla pohádku O čertech, kteří neuměli číst a psát. Po přečtení pohádky, kterou děti poslouchaly se zaujetím, jsme si povídali o potřebě umět dobře číst a psát. Děti z klubu potom předvedly naučené básničky a říkadla s pohybovými prvky. Na závěr setkání dostaly všechny děti čertovskou nadílku. Další den

otevřených dveří proběhl 17. prosince. Pozvání přijal pan farář Rostislav Kotrč z Církve československé husitské, který nám přečetl vánoční příběh o narození Ježíška a vysvětlil dětem význam některých vánočních symbolů a zvyků. Společně jsme si zazpívali vánoční koledy. Na konci děti dostaly kreslené příběhy s vánoční tematikou. Obě adventní setkání byla velmi milá, zajímavá a poučná. Překvapil nás zájem dětí, které čtenářský klub nenavštěvují, a byli jsme velmi rádi, že se dětem v klubu líbilo. Děkujeme oběma hostům za jejich vstřícnost a ochotu strávit s námi předvánoční čas.

Martina Drtinová, koordinátorka ČK
Petra Řehounková, vedoucí ČK

Putovní pohár „O Chlumecký střevíc“
zůstal na domácí půdě

Tradicí chlumeckého kulturního života je kromě tanečních i taneční soutěž „O Chlumecký střevíc“. V letošním roce to byl již šestý ročník, kdy páry měřily své síly z tanečních kurzů manželů Prouzových v Chlumci nad Cidlinou a v Českém Meziříčí. V letošním roce projevily o soutěž zájem i páry z tanečních kurzů pro pokročilé a v odpoledních hodinách nastoupily na parket se startovními čísly a svedly souboj „O Chlumecký škrpál“.

V sobotu 5. 1. 2013 v dopoledních hodinách chlumecké sokolovny soupeřily taneční páry ze základních tanečních kurzů a všichni s napětím očekávali, jak letošní soutěž dopadne a zda cena nejvyšší připadne domácímu páru. Poměr vítězství je po pěti ročnících této soutěže 3:2 ve prospěch párů z Českého Meziříčí. Sokolovnou vládla příjemná soutěživá atmosféra a porota neměla jednoduchou úlohu, neboť o prvním místě rozhodl poslední finálový tanec. Bodový rozdíl mezi prvním a druhým párem byl minimální.

V letošním ročníku se bojovalo opravdu o hodnotné ceny. Vítězové získali krásný dort s dámským střevícem a kromě malých sponzorských darů obdrželi broušený putovní pohár ve tvaru střevíce, ozdobený svárovskými kameny. Vítězný taneční pár **Barbora Uchytilová a Pavel Kleferstein** z Chlumce nad Cidlinou bude držitelem tohoto poháru až do 18. 1. 2014, kdy se bude konat další, již VII. ročník taneční soutěže a kdy pohár osobně předají vítězům. V současné době je vyrovnaný poměr vítězství s tanečními páry z Českého Meziříčí (3:3).

Novinkou tanečního dne byla odpolední soutěž párů z pokračovacích tanečních kurzů z Chlumce nad Cidlinou a z Českého Meziříčí. Ani tyto dospělé páry nenechaly nikoho na pochybách, že rády soutěží a dokáží podat skvělé taneční výkony. Především finálové páry neměly mezi jednotlivými tanci mnoho oddechu, ale všichni prokázali, jak mají skvělou kondici. Soutěžilo se ve třech standardních a třech latinsko-amerických tancích (waltz, valčík, quickstep - polka, chacha a jive). I v této soutěži zůstalo vítězství opět v Chlumci nad Cidlinou a manželský pár **Jana a Pa-**

vel Richterovi nenechali nikoho na pochybách, že zcela zaslouženě zvítězili. První cenou, kromě drobných sponzorských dáreků, byl opět dort s krásným škrpálem.

Není pochyb o tom, že zájem mladých lidí o společenský tanec stále stoupá. O tom jsme se přesvědčili na X. Společenském plese, který se konal ve večerních hodinách po skončení tanečních soutěží. Mládež tvořila skoro dvě třetiny všech zúčastněných párů. Po zaznění prvních tónů hudebního dua M+M Band nikdo nezůstal sedět a taneční parket byl do pozdních večerních hodin stále hojně zaplněn.

Prvním překvapením plesu bylo vystoupení mladého tanečního páru **Dana Masláka a Káji Nebeské**, kteří trénují v taneční škole „Krok“ manželů Jany a Jaroslava Krátkových v Hradci Králové. Jejich ukázky standardních a latinskoamerických tanců byly nádherné, zvláště zvažíme-li jejich věk. Danovi je teprve 12 let a Káje 9 let. Původně měly vystupovat tři taneční páry, ale nemoc vše zkomplikovala tak, že ze všech zůstali zdraví pouze Dan a Kája, každý však z jiného tanečního páru. A tak, po krátkém odpoledním tréninku, zatančili večer tak dobře, jako by k sobě patřili.

Kolem 22.00 hod. vystoupily „Červánky“ - mažoretky z Olešnice, pod vedením Mirky Stárkové, Dany Svobodové a Jany Pospíšilové. Děvčata jsou ve věku 13-16 let a Olešnické mažoretky se scházejí již 10 let. V loňském roce získaly titul Mistr ČR a potřetí titul „Mistr EU 2012“ na soutěži ve Francii. I jim patří velký dík, protože jejich vystoupení bylo nádherné, což ocenili všichni přítomní velkým potleskem. Obě předtančení byla velmi zdařilá a patří jim velký dík za zpestření plesu.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří se podíleli na přípravě taneční soutěže a X. Společenského plesu. Bez jejich nadšení a pomoci bychom sami nezvládli připravit tuto celodenní akci. Děkujeme také panu M. Déduchovi a paní Bambasové.

Sponzory této soutěže byla TJ Sokol, taneční mistři Prouzovi, manželé Richterovi a firma Gaba a.s.

Barbora Uchytlová a Pavel Kleferstein

A s vámi čtenáři se těšíme na taneční setkání v sokolovně v Chlumu nad Cidlinou na podzim 2013. Již nyní si

Jana a Pavel Richteroví

vás dovoluujeme pozvat dne 18. 1. 2014 na VII. ročník taneční soutěže „O Chlumecký střevíc a škrpál“, večer pak na XI. Společenský ples.

CELKOVÉ POŘADÍ VI. ROČNÍKU SOUTĚŽE „O CHLUMECKÝ STŘEVÍC“:

1. **Pavel Kleferstein - Barbora Uchytlová**
Chlumeck nad Cidlinou
2. **Tomáš Vrzáň - Andrea Mazánková**
Chlumeck nad Cidlinou
3. **Jan Rejchrt - Lucie Jančárková**
České Meziříčí
4. **Michal Jančura - Tereza Vaníčková**
České Meziříčí
5. **Daniel Gajdoš - Petra Jánská**
České Meziříčí

CELKOVÉ POŘADÍ SOUTĚŽE „O CHLUMECKÝ ŠKRPAÁL“:

1. **MVDr. Pavel Richter - Jana Richterová**
Chlumeck nad Cidlinou
2. **Ing. Mario Vejvoda - Mgr. Marie Vejvodová**
České Meziříčí
3. **Ing. Petr Suchánek - Pavlína Suchánková**
Chlumeck nad Cidlinou
4. **Ing. Miloš Tůma - MUDr. Věra Tůmová**
České Meziříčí
5. **Mgr. Petr Horák - Mgr. Hana Horáková**
České Meziříčí

manželé Prouzovi
taneční mistři

Inzerce

Pozouny, saxofony a trumpety rozvířily prach Klicperova domu

Již třetím rokem se v době adventu konal vánoční koncert chlumeckého big bandu Melodybrass v Klicperově domě. Letos kapela připravila svým věrným posluchačům nezapomenutelný zážitek a uspořádala pro ně hudební vystoupení s podtitulem Santaklaus po česku. Ani já jsem si tuto událost nenechala ujít a vyrazila jsem na koncert plna očekávání.

V sychravém prosincovém počasí postávají před divadlem hloučky lidí. Jsou oblečení do teplých kabátů, kolem krku mají omotanou šálu a mnozí z nich si zahřívají ruce v kapsách kožichu. Netrpělivě vyhlíží své známé a koutkem oka sledují hodinky. Na kostele sv. Voršily odbíjí šestá hodina večerní a brány do světa hudby se právě otevírají. Všichni lidé, kteří se přišli pokochat skladbami kapely, stojí v úzusu.

Honosně vyzdobené přísálí dokonale vykresluje tu pravou předvánoční atmosféru. Bary jsou připraveny na útok žízňivých diváků a prohýbají se pod tíhou nachystaných sklenic vína a dalších nápojů. Zástupy lidí se tisí před šatnou a podávají své kabáty šatnářce. Vypadá to tu jako v mraveništi. Jedna skupina lidí stojí v rohu přísálí a bez řečí vyčkává na zahájení koncertu. Druzí si krátí dlouhou chvíli rozhovorem se svými přáteli a baví se o všem možném. Mezi vystavenými obrazy se prochází mladý pár se skleničkou bílého vína v ruce a vrhá na sebe významné pohledy. Ačkoliv se zdá, že všichni tito lidé nemají nic společného, přece jenom je pojí jedna věc - přišli si poslechnout světoznámé skladby v podání big bandu a oprostit se tak od všedních starostí.

Za pět minut sedm se po celém divadle rozléhá zvukový signál, který pobízí návštěvníky k zasednutí do hlediště. Parta lidí dopíjí skleničku vína a rychlým krokem míří se vstupenkami k uvaděčce. Hosty vítá rudě zbarvený sál, který je zahalen do příjemného pološera. Před kamínovou oponou stojí půvabně ozdobený a ozářený stromek s vánoční nadílkou. Zbývají dvě minuty do začátku koncertu. Někteří diváci již spokojeně sedí na místech, jiní si pozorně čtou vstupenky a hleda-

jí svá sedadla v hledišti. Jakmile je sál zaplněn do posledního křesla, dveře se tiše zavírají a hosté se ocitají v zajetí hudby, ze kterého není úniku. Lidé jsou jako na trní. Všichni neposedně vyčkávají a po očku sledují, kdo si přišel poslechnout zvuk trubek a saxofonů. Polehoučku se zaplněný sál noří do černočerné tmy. Nikdo nemluví. Celý sál upřeně hledí před sebe. Atmosféra by se dala krájet. Minuty se vlečou. Nekonečné ticho protnou za oponou hlasy dvou mužů. Vedou spolu zmatený dialog, který de facto nedává smysl. Jeho pravou podstatu pochopí jen zasvěcení. Na tváři hostů se objevil úsměv plný rozpaků. Karmínová opona se začíná vlnit a na pódium vchází člen kapely Melodybrass David Vozáb. Přivítán vřelým potleskem sděluje hostům, proč se letos chopil role moderátora. Je ho prý v kapele škoda - hraje ze všech nejlépe, a proto dává šanci i ostatním projevit svůj talent. Po těchto slovech pohlédne do hlediště, urovná si sako a sebejistým krokem odchází ke křeslu u vánočního stromku. Pět minut po sedmé, Melodybrass přichází na scénu!

Divákům se v ten moment naskytl půvabný pohled. Na osvětleném pódium stojí všech pětadvacet muzikantů, kteří jsou připraveni rozproudit hostům krev v žilách a naladit je na svou vlnu. Černě oblečení hráči zahajují koncert instrumentální skladbou z 50. let *Mr. Anthony's Boogie*. V posledním taktu písně se zvedá z prezidentského křesla moderátor, který si během písně pobrukoval a pohupoval nohou do rytmu, a blíže nás seznamuje s historií skladby. David se, dle mého, cítí na scéně jako ryba ve vodě. Svými poznámkami baví publikum, které mu to oplácí spokojenými úsměvy. Ke slovu se konečně dostává hlavní muž večera, Jan Petrovický. Kromě toho, že vede kapelu účtyhodnou řadu let, je známý tím, že dosud nikomu neprozradil, kolik je mu doopravdy let. Oba muži spolu vedou hovory, popichují se a vzájemně se doplňují. Zkrátka dvojka na úrovni. Po písni *Stuff Like That There*, kterou zazpívala vynikající zpěvačka Jana Čížinská, přichází uvaděč s malou školní ta-

bulí v podpaží. Najednou se ocitáme na třídní schůzce v Hřebejkově filmu *Pelíšky*. Dříve než David, coby Eva Holubová, seznámí obecenstvo s prospěchem muzikantů, upozorňuje na jednu nepřijemnou věc. V kapele se rozmohl takový nešvar. Všichni hráči prý často říkají jedno sprosté slovo, které píše na tabuli. Návštěvníci jsou nadšení a potleskem vítají příchodího zpěváka Radka Řezníčka, který si s bandem stříhl song *Škola* od kapely *Sto zvířat*.

Nejvíce pozornosti si jistě zaslouží dlouholetý dirigent Melodybrassu Honza Petrovický. Jeho styl dirigování je učiněným uměním. Za celý koncert na sobě nedává znát únavu a rozdává úsměvy na všechny světové strany. Každou chvilku se otáčí na rozjařené publikum a sleduje jeho reakce. Honza se pohybuje po pódium jako krasobruslař na ledě. Nejenže se kolébá na nohou, on si ještě dupe chodidly do rytmu hudby, ba dokonce zvládá kroutit zadkem. Dámy v prvních řadách omdlévají. Během hraní skladeb si neordinuje přestávky a vydrží dirigovat až do konce písně. Největší obdiv vzbuzují u diváků Honzovy pohyby rukou. Chvilími to vypadá, že od sebe odhání roj včel. Při písni *Mercy, Mercy, Mercy* se jeho ruce přestanou ovládat, míří jimi na muzikanty a páli po nich jednu střelu za druhou. Mnozí, kteří viděli Honzu poprvé, byli jeho dirigentskou exhibicí fascinováni. Ze zadních řad jsou slyšet slova úžasu.

Po zaznění několika písní nadešel ten správný čas na křest nového CD kapely Melodybrass, které spatřilo světlo světa den před konáním koncertu. Muzikanti ho pojmenovali *Nobody live*. Posluchači na něm najdou celkem šestnáct songů - převážují skladby světové, nicméně členové big bandu neopomněli zahrát i písně české. Na pódium je připraven tác s deseti skleničkami a láhví vychlazeného sektu. David si společně s Honzou zvou na pódium hosty, kteří si zaslouží stát v tento slavný okamžik po boku svých starých známých. V sobotu se křtu zhostil Patrik Žilák, zakladatel Melodybrassu, a v neděli převzal jeho roli Lukáš Toman, dlouholetý člen big bandu. K hostům

na pódium se postupně od černých pultů zvedají vedoucí čtyř sekcí a k nim se připojují pěvecké hvězdy. Sálem se ozývá velká rána a šampaňské se pomalu roztéká po nové desce. Cinkání skleniček, nadšené tleskání a hvízdání spokojených návštěvníků je podbarveno instrumentální skladbou *Sunshine heart*.

Po křtu následuje Honzova děkováná řeč adresovaná všem fanouškům, bez jejichž podpory by nová deska Melodybrassu nevznikla. Vedoucí sekcí po jeho slovech znovu usedají ke svým notám a všichni začínají hrát další sérii songů. Nezaměnitelné hlasy Jany a Radka pronikají do uší posluchačů, kteří své nadšení z hudby dávají okatě najevo. Po hurónském potlesku se uzavírá svět za rudou oponou a do sálu vniká světlo z otevřených dveří do vestibulu. Lidé se zvedají ze svých sedadel - někteří protahují svá zkrhlá těla, jiní putují k přichystaným barům pro skleničku vína či láhev piva. Procházím se mezi skupinkami návštěvníků, kteří si horečně sdělují své dojmy z koncertu. K uším mi ze všech stran doléhají slova chvály a spokojenosti, neslyším jedi-

nou výtku. Muži s chutí noří své nosy do bělostné pívny pěny a dámy si lehce máčí rty ve sklence vína. Lidé si během patnáctiminutové přestávky stihli říci vše, co měli na srdci, a po zaznění gongu se vrací zpět do hlediště.

Druhou polovinu koncertu pojali hráči ve vánočním duchu. Z lesklých trubek se line melodie Bílých Vánoc a všichni nasávají tu správnou atmosféru. Hráči se tradičně postarali o zpestření večera, kterým je rozdávání dárků. Ujímá se ho usměvavý David a dvě členky bandu, které z jeho kapes losují řady a čísla sedadel v hledišti. Na šťastného výherce čeká buď láhev šampaňského, nebo nová deska. Po předání všech darů zbývá do předpokládaného konce slabá půlhodinka. Na hudebnících není znát žádné vyčerpání, dirigent stále číší energií a předává ji dál. Každý z muzikantů se snaží dát do hraní vše a na jejich tvářích se zračí touha splynout s hudbou - být jako jedno tělo a jedna duše. Do konce koncertu zazní ještě několik skladeb, které zahrnují jak české písně, tak vánoční koledy.

Muzikanti, doprovázeni mocným a nekončícím potleskem, dohrávají po-

slední skladbu a já vidím lidem na očích nadšení a spokojenost z vydařeného večera. Jakmile se jeviště uzavře před okolním světem a do hlediště vletne světlo z přísálí, návštěvníci se plouží k šatně pro svůj kabát. Očividně se jim nechce domů a záměrně se vším otálejí. Dveře divadla se v půl desáté zamykají za posledními hosty.

Big band Melodybrass zakončil famózními vánočními koncerty dlouhou šňůru svých letošních vystoupení. Muzikanti vynaložili všechny síly k tomu, aby připravili pro návštěvníky strhující show, což se jim samozřejmě povedlo. Hosté byli ohromeni jejich píli, zábavou a originalitou. Fanoušci se už teď mohou těšit na další vánoční koncerty, které opět proběhnou příští rok v době adventu. A pro ty, kteří neměli tu možnost dorazit na vystoupení do Klicperova domu, mám jednu pozvánku. Pokud se chcete potěšit hudbou Melodybrassu, dorazte 26. ledna ve 20.00 na Hokejbalový ples do chlumecké sokolovny, kde vybuchne obrovská nálož songů v režii big bandu. Všichni jste srdečně zváni!

Lucie Jarůšková

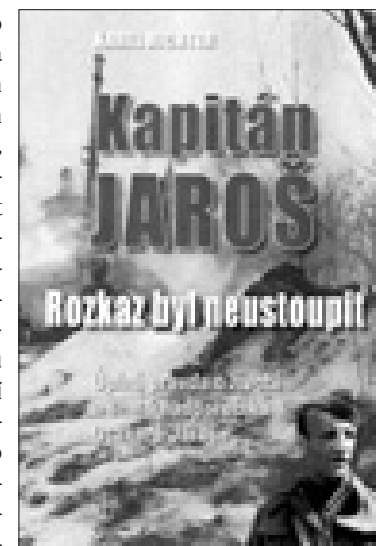
Zpráva pro čtenáře

Nakladatelství Naše vojsko vydalo před Vánocemi další knihu Karla Richtra nazvanou *KAPITÁN JAROŠ*, s podtitulem *Rozkaz byl neustoupit*. Úplná pravda o životě a smrti nadporučíka Otakara Jaroše.

Vydavatel ji na cestu k čtenářům vyprovodil následující charakteristikou: „Tato kniha, ztvárněná stylem umělecké literatury faktu, je románově barvitým portrétem jedné z velkých postav českého a československého národně osvobozeneckého boje za druhé světové války - kapitána in memoriam Otakara Jaroše, legendárního velitele heroické československé obrany ukrajinské vesnice Sokolovo v březnu roku 1943. V poutavém vyprávění shrnuje dostupná životopisná fakta o tomto chrabrém vlasteneckém bojovníkovi, ztělesňujícím hrdou tradici boje českého a slovenského národa za svobodu a nezávislost. Fakta očištěná od někdejších ideologicko-politických příkras a deformací a pravdivě doplněná řadou málo známých i zcela neznámých epizod z jeho předválečného i válečného života, založených na svědectví Jarošových současníků, jeho maminky, bratra, přátel i spolubojovníků z 1. čs. samostatného polního praporu v SSSR. Napínavě vyličené události celého průběhu boje o Sokolovo dávají čtenáři poznat obdivuhodné vlastnosti tohoto bezmezně obětavého vlastence, vynikajícího sportovce, zdatného vojáka a důstojníka, tvrdého, ale zároveň citlivého, spravedlivého velitele i s jeho osobními citovými a milostnými prožitky, kte-

rý jsou součástí jeho lidského profilu. Kniha je emotivně působivým literárním svědectvím o dramatickém dění, kterým procházel celý československý stát a všichni jeho obyvatelé v napjaté době mnichovské krize a rozbití Česko-slovenské republiky s následnou německou okupací českých zemí. Je zasvěceným pohledem do složitého údobí utváření domácího i zahraničního odboje, zejména zrodu a vývoje československého vojenského odboje v SSSR včetně bojového křtu 1. čs. praporu v obraně na řece Mže. Ličení historických událostí je doplněno fakty, která byla v době totality uzavřena v nepřístupných archívech a povinně utajována, anebo která byla objevena až za demokratických poměrů novým, ideologickopolitickými příkazy již neomezeným výzkumem.“

-Red-

Mikulášská nadílka

Tak jako každý rok, i letos žáci I. stupně naší ZŠ oslavili Mikuláše na zimním stadionu v Novém Bydžově.

Stalo se již tradicí, že žáci 9. ročníku, převlečení za Mikuláše, čerty a anděly, připravují pro své mladší spolužáky hry a soutěže na ledě.

Nejdříve všechny děti přivítaly Mikuláše a jeho doprovod vánoční písničkou. Potom čerti pokárali a prohnali po ledě nezbedy, kteří během roku trochu zlobili.

Pak už byl čas na soutěže. Malí bruslaři si vyzkoušeli slalom, hod bramborou do koše nebo střelbu hokejkou na branku. Andílci odměnili všechny soutěžící sladkým lízátkem. Každá třída dostala od Mikuláše medaili za účast.

Akce se vydařila a devěťákům určitě patří pochvala za skvělou organizaci celé akce.

VP

Dárek pro Vanesku

Žáci naší školy přišli s nápadem pomoci rodině Vanesky, která se narodila s velice závažnou nemocí. Vše chtěli zorganizovat sami, s co nejmenší pomocí dospělých. A povedlo se. Poslední školní den před Vánocemi proběhla ve škole velká vánoční besídka. Účinkujícími byli žáci a diváky všichni ostatní žáci a učitelé. Hlavními organizátory, a také moderátory celého programu, byli Lucie Panchartková a David Tesařík, oba ze třídy 8. B. Moderátorům se povedlo zkontaktovat a jako překvapení pozvat mladého rapera z Prahy, Raega. Ten mezi mládeží sklídl velký úspěch a se všemi obdivovatelkami se ochotně fotil, všem se dlouhou dobu po skončení vystoupení podepisoval. Velice příjemné a milé bylo, že se naši akce zúčastnil zcela bez nároku na honorář, jen proto, aby podpořil dobrou věc. Dobrovolné příspěvky ve formě vstupného byly na závěr celého programu předány kmotře Vanesky, paní Steklé. Akce to byla, myslím, velice podařená. Žáci prokázali schopnost zamyslet se nad problémy ostatních a ochotu pomoci. A co víc, zvládli být celkem samostatní. Stačilo drobné vedení a vše se dařilo.

Lepší zakončení kalendářního roku jsme si ani nemohli přát. Velký dík patří všem, co se na akci podíleli.

Mgr. G. Masláková

7. ROČNÍK SOUTĚŽE „Já už to znám, umím...“ VÝRAZNĚ ÚČASTÍ ŽÁKŮ PŘEKONAL PŘEDCHOZÍ REKORD - V HLUŠICÍCH SE SJELO 379 ŽÁKŮ ZÁKLADNÍCH ŠKOL

PO DVOU PRVENSTVÍCH PUTUJE DO ZÁKLADNÍCH ŠKOL NOVÁ PAKA, HUSITSKÁ A DO HOŘIC, NA HABRU...

Druhý pátek v měsíci prosinci 2012 byl již tradičně termínem soutěže odborných dovedností pro žáky 8. a 9. tříd základních škol, kterou pod názvem „Já už to znám, umím...“ pořádá Střední škola technická a řemeslná Nový Bydžov ve spolupráci se Střední školou gastronomie a služeb Nová Paka a Střední školou zahradnickou Kopidlno, vklad do pořadatelské dala podobně jako vloni i Základní škola Hlušice, která soutěži poskytla své velmi dobře vybavené školní dílny.

Původně bylo před 7. prosincem 2012 ve výukovém centru Hlušice registrováno 433 přihlášených žáků, nakonec „hranice snů“ 400 žáků nepadla. Už třetí rok po sobě se soutěže zúčastnilo celkem 25 základních škol, pořadatelé uvítali opět reprezentanty všech tří hořických škol, nejvzdálenějšími školami byly ZŠ Mostek a ZŠ Podharť a ZŠ Schulzovy sady ze Dvora Králové.

V Hlušicích byl nakonec k vidění dosavadní nominální rekord účastníků v počtu 379 žáků, počet oproti roku 2011 se zvýšil o plných 71 startujících. Kapacita hlušického areálu už praskala ve švech.

V 11 soutěžních disciplínách, oproti roku 2011 přibyla soutěž mladý řidič-mladá řidička a mladý rybář-mladá rybářka, se v Hlušicích bojovalo celé soutěžní dopoledne a od 12.30 hod. ve zdejší sportovní hale proběhlo vyhlášení výsledků, které skončilo podle harmonogramu ve 13.15 hod.

Na startu bylo v letošním roce prezentováno přihlášených 58 mladých automechaniků (vítěz Matěj Šíma ze ZŠ Na Daliborci Hořice před Jiřím Noskem ze ZŠ Libčany a Radkem Adamem ze ZŠ Podharť Dvůr Králové), v poli startujících byla i dívka Margaret Taberné ze ZŠ Hořice, Komenického. Ceny dostala nejlepší desítka startovního pole.

Představilo se celkem 37 mladých opravářů zemědělských strojů (vyhrál Jindřich Bartko ze ZŠ Sobotka před Davidem Klabanem ze ZŠ Libáň a Janem Sedláčkem ze ZŠ Smidary), zajímavostí bylo, že vítěz skončil vloni na třetím místě a reprezentant ZŠ Sobotka vyhrál tuto kategorii vloni i le-

tos. Osm nejlepších opravářů dostalo pěkné ceny věnované partnery soutěže.

Novou kategorií byla soutěž mladých řidičů se 45 účastníky (vítěz Petr Ptáček ze ZŠ Hořice, Na Habru, druhý Lukáš Koláček ZŠ Nechanice a třetí Pavel Remsa ze ZŠ Smidary), soutěžící si mimo jiné vyzkoušeli nové trenažéry autoškoly Střední školy technické a řemeslné Nový Bydžov a nejlepší kvinteto obdrželo ocenění.

Ve sportovní hale výukového centra Hlušice se představilo 67 mladých kuchařů (vítězka Michaela Plísková ze ZŠ Hořice, Na Habru, před Karolínou Rybářovou ze ZŠ Nechanice a Patrikem Tomášek ze ZŠ Libčany), oceněno bylo celkem 8 nejlepších v pořadí. ZŠ Hořice, Na Habru, obhájí-

la loňské prvenství, které pro školu v roce 2011 získal Vilém Vaňura.

Rekordních 87 mladých cukrářů naplnilo doslova do posledního metru školní jídelnu hlušického centra (vítězka Gabriela Radoňová ze ZŠ Dymokury před Barborou Musilovou ze ZŠ Podharť Dvůr Králové a Annou Hamplovou ze ZŠ Hlušice), celkem bylo vyhlášeno 9 nejlepších, mezi oceněné dívky letos nepronikl žádný chlapec.

Standardní počet 25 mladých zahradníků se sešel na startu této soutěže (vítězka Hana Vichová ze ZŠ Libčany, druhý skončil Petr Prajs ze ZŠ Vysoké Veselí a třetí Andrea Plecháčová ze ZŠ Věstary), ocenění byli čtyři nejlepší v pořadí.

Školní závod Střední školy technické a řemeslné SAMO HS Suchá letos hostil klání 7 mladých řezníků (vítěz Filip Malý ze ZŠ Husitská Nová Paka před Janou Gotzovou ze ZŠ Sobotka a Richardem Gocevem ze ZŠ Hořice, Na Daliborce).

Potřetí v historii soutěže bojovalo 19 mladých truhlářů v dílnách ZŠ Hlušice (vítěz Denis Dytrych ze ZŠ Nová Paka, Husitská, před Lukášem Kapištěm ze ZŠ Libčany a Janem Krausem ze ZŠ Libčany). Základní škola Libčany také obsadila tři místa v první čtyřce.

Soutěž mladý elektrikář se letos odehrávala v dílnách Střední školy technické a řemeslné v Novém Bydžově, celkem bylo na startu 13 startujících (vyhrál Lukáš Sobotka ze ZŠ Libáň, druhý byl Tomáš Stejskal ze ZŠ Věstary a tre-

ti Lukáš Košťák ze ZŠ Libáň). Oceněno bylo celkem pět nejlepších i díky partnerovi společnosti JIMI Hradec Králové.

Zcela novou soutěží byl mladý rybář se 16 účastníky (styllově vyhrál Jakub Blumenthal ze ZŠ Chlumec n. C., druhý byl Josef Falta ze ZŠ Nechanice a třetí Daniel Hájek ze ZŠ Hlušice).

Vítězkou soutěže mladá krejčí se stala obhájkyňe loňského titulu Pavla Žižková ze ZŠ Klicperova Nový Bydžov.

Cenu Nejvzdálenější základní škola získala Základní škola Mostek.

Nejúspěšnějšími základními školami se podle výsledků svých reprezentace staly ZŠ Libčany, ZŠ Nechanice a ZŠ Hořice, Na Habru.

Nejvíce účastníků přijelo ze Základní školy Chlumec n. C.

Partnery soutěže se staly společnosti SAMO HS Suchá, Jablotron Jablonec n. N., Seco-group Jičín, Farmet Česká Skalice, Obec Hlušice, Škoda Auto Mladá Boleslav, Terop Smiřice, JŠS Kolín, DESPA OK Chlumec n. C., JIMI Hradec Králové, MSP automatic Nový Bydžov, Agroslužby Hradec Králové, Agro Slatiny, AUTO Štangl a řada dalších.

Celá akce se odehrála za finanční pomoci grantu Královéhradeckého kraje.

Královéhradecký kraj a odbor školství Královéhradeckého kraje zastupovala členka Rady Královéhradeckého kraje Mgr. Táňa Šormová, vedoucí odboru školství Královéhradeckého kraje JUDr. Radmila Šulcová a vedoucí oddělení středních škol odboru školství Mgr. Miloš Kosina. S přítom-

nými řediteli a výchovnými poradci základních škol se podělil o názor Úřadu práce v Hradci Králové jeho ředitel Mgr. Martin Horák.

Mezi přítomné ředitele ZŠ a výchovné poradce zavítali i zástupci společností z podnikatelské sféry v čele s personálním ředitelem společnosti SECO GROUP Jičín Bc. Bořkem Kučerou, personální ředitelkou Masokombinátu Kaufland Modletice Ivou Tišlovou, jednatelem společnosti SAMO HS Janem Hrnčířem, mimochodem absolventem zdejší školy, a zástupci společnosti BAXANT.

V rámci soutěže proběhly i první hodiny projektu Dům mladého technika pro 47 přihlášených žáků ZŠ, který realizuje Střední škola technická a řemeslná Nový Bydžov.

Součástí celé akce se stala i propagace projektu Doprava 21. století - vzdělání, kvalifikace, ekologie, bezpečnost. Oborům spadajícím do tohoto projektu (Am, OZS a Dopravní prostředky) byla rozdána trička s logem školy.

Ceny všem nejlepším předávali ředitelé SŠTŘ Nový Bydžov, SŠGS Nová Paka a SZaŠ Kopidlno Mgr. Vladimír Blažej, Mgr. Milan Pospíšil a Ing. Lenka Nosková, dále zástupci praktického vyučování všech tří pořádajících škol, Iva Tišlová a Jan Hrnčíř za partnery akce.

Celé klání proběhlo letos opět hladce bez časových i jiných zádrhelů a potvrdilo, že se stalo již tradiční náplní zájemců o odborné vzdělávání z řad žáků ZŠ a místem příjemného setkání zástupců středních a základních škol, jejich zřizovatelů a podnikatelské sféry.

Mgr. Vladimír Blažej

Inzerce

Inzerce

MATEŘSKÁ ŠKOLA BERUŠKA

www.msberuska-chlumec.cz

Prosincové radovánky v Berušce

V prosinci jsme my všichni z MŠ Beruška nevěděli, kam dřív skočit. Není to však stěžování, jsme totiž rádi, když se stále něco děje a my můžeme být u toho.

Začalo to již před první adventní nedělí pozvánkou na vánoční tvoření. Školka byla po dva dny plná rodičů a dětí. Ve všech třídách vznikaly krásné vánoční dekorace nazdobené přírodninami.

V dalším týdnu se třídy proměnily v malá pekla. Všude na nás vykukovali čertíci v různých podobách. A co teprve, když se za čerty převlékli i děti a paní učitelky. A už jsme soutěžili, přenášeli černé uhlíky, vařili a loupali brambory... Ve školce se zkrátka s čerty roztrhl pytel! Bylo to trochu strašidelné, ale bohatě nám to vynahradil Mikuláš se svou družinou, který nám přinesl balíčky se sladkostmi ☺.

A již tu byla druhá adventní neděle. Zpívali jsme koledy o narození Ježíška, o Vánocích, učili se básničky, pekli cu-

mínkám za výborné cukroví, perníčky a nazdobené zákusky, které nám zpříjemnily vánoční akce.

K zajímavému vánočnímu programu pro děti přispělo i vypouštění balónků s přáníčky Ježíškovi. I když má Ježíšek v těchto dnech napilno, v pátek 14. prosince si udělal pauzu, aby pochytil tisíce balónků s dopisy od dětí z celé naší české země. Balónky byly vypuštěny na pokyn rádia Impuls a ze zahrady naší školky se jich vzneslo skoro 300. Balónky s přáníčky k nebi zamířily již pošesté, ale ani letos, za našeho přispění, se nepodařilo překonat rekord z roku 2008, kdy se jich vzneslo 100 858. Tak snad za rok!

A na závěr vánočního čekání jsme přijali pozvání do kostela Husův sbor, kde jsme si prohlédli dřevěný Betlém a zazpívali koledy s doprovodem varhan.

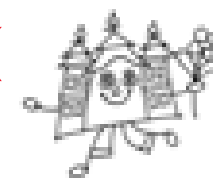
A co přinese našim dětem nový rok 2013? Vše můžete sledovat na našich webových stránkách www.msberuska-chlumec.cz. A vám všem čtenářům přejeme, aby byl tento rok klidný a úspěšný.

Děti a zaměstnanci MŠ Beruška

kroví a také navštívili vánočně vyzdobený „chlumecký“ zámek. Poutavým vyprávěním jsme se dozvěděli, jak se slaví Vánoce i v jiných zemích. Asi z nás měl Ježíšek radost, protože nám přinesl do každé třídy krásný stromček a samozřejmě i dárečky. Vánočním zpíváním a tancováním jsme mu poděkovali a zároveň potěšili maminky, tatínky, babičky a dědečky. Odpolední posezení bylo příjemným zastavením v tom předvánočním shonu. Moc děkujeme všem ma-

VESELE DO NOVÉHO ROKU S DĚTMI Z MŠ U ZÁMKU

Leden je zimní a navíc zvláštní měsíc. Začíná nový rok a všichni přemýšlíme, co nám asi přinese. Jaká překvapení na nás čekají? Dobrá nebo špatná?

Nový rok začínáme jednou za dvanáct měsíců. A aby byl jeho začátek veselý, přečtěte si, milí čtenáři, jaká legrace bývá u nás ve školce. Někdy jsme opravdu překvapení, „kam na to ty děti chodí“, a jen stěží se držíme, abychom se nesmáli nahlas.

Takže pobavte se s námi tím, co jsme ve školce vyslechly:

- ♥ už mi to pod nosem šustí, asi mi rostou fousy
- ♥ když chodím a mám nohy blízko u sebe, tak mě lechtá pindík, a to se mi líbí
- ♥ nemůžu si namazat pusku, mamka mi nedala jelení hnůj (lůj)
- ♥ my máme na střeše batůžky, aby nám tam neteklo (střešní tašky)
- ♥ moje mamka má zelený oka po mně
- ♥ na hokeji jsem tak fandil, že mi došel křik a musel jsem bejt zticha
- ♥ když jsme ve školce měli listí, tak mi to nechutnalo (hlávkový salát)
- ♥ já mám doma dýňovici, a když se zapálek, tak je to velká zábava (dýmovnice)
- ♥ naše kočka by potřebovala vykostrovat, protože furt rodí kořata (vykastrovat)
- ♥ my se s tátou nemejeme, protože závodíme, kdo bude víc smrdět
- ♥ jsem šťastnej, protože jsem zjistil, že už mi rostou chlupy v nose, takže budu brzo dospělej
- ♥ z vycházky jsem se vrátil unaveněj až na kost
- ♥ já jsem Marička, ale po tetě jsem pokřtěná Marie (pokřtěná)
- ♥ já budu chodit do solný jeskyně, protože se mi špatně dýchá! Do solný jeskyně totiž chodí i děti, co už vůbec nedýchají!
- ♥ já se musím potápět jen bez nosu, protože by mi tam natekla voda
- ♥ včera taťka seřezal bráchovi hlavu sešitem

- ♥ byl jsem s mamkou na kosmetice, ona si tam dala nabarvit novéj obličej. A taky tam dělaj nový prsty.
- ♥ to okolo - v divadle - se jmenuje kule (kulisy)
- ♥ paní učitelko, někdy zavřu oči a vzpomínám na svoje mládí (dítě 5 let)

Tak co, zasmáli jste se?
Jestli ano, tak vám přejeme, abyste takhle veselí byli po celý rok!

kolektiv MŠ U Zámku

Inzerce

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cidl.

ul. 9. května 198, ☎ / fax: 495 485 357, www.ddmchlumec.net

NABÍDKA AKCÍ NA MĚSÍC ÚNOR 2013

POLOLETNÍ PRÁZDNINY

- 1. 2. pátek ZÁJEZD DO 5D KINA**
- nákupní centrum Harfa + návštěva nové budovy Národního muzea - Praha
Zájezdu se mohou zúčastnit děti od 1. třídy do 15 let.
Díky speciálním 5D-technologím můžete zhlédnout v pohyblivých dynamických kreslech nejen trojrozměrný obraz a Hi-Fi zvuky, ale pocítíte „skutečnou“ bouřku, blesky a nárazový vítr, vyzkoušíte „myši efekt“ a spoustu dalších unikátních zážitků.
Sraz: v 8.15 hodin na vlak. nádraží v Chlumu n. C., návrat v 17.27 hod.
Cena zájezdu: 300 Kč (doprava vlakem, metrem, vstupenka do kina + muzeum), 200 Kč s průkazkou ČD
Vedoucí: Mirka Khorelová - 777 796 748
S sebou: jídlo a pití na celý den, kapesné, kartička zdrav. pojišťovny, kartičku ČD - kdo má

Přihlášku společně s poplatkem odevzdejte nejpozději do 25. 1. 2013.

- 8. 2. pátek VALENTÝNSKÉ PŘEKVAPENÍ**
Pro děti od 6 let a jejich rodiče. Přijďte si vyrobit dárek nejen pro zamilované.
Čas a místo: 16.00-18.00 hod., klubovna DDM (Občanské centrum)
Lektorka: Vladka Jílovcová
Poplatek: 40 Kč
S sebou: přezůvky a dobrou náladu
Nahlaste se přímo v DDM nebo telefonicky do 7. 2. 2013.

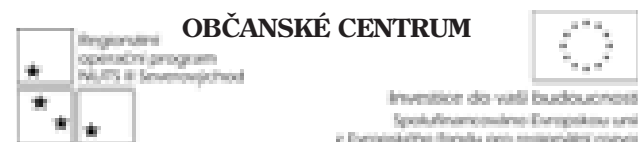
- 11.-14. 2. VÝTVARNÁ VÝSTAVA NA TÉMA „MASOPUSTNÍ RADOVÁNKY“**
Čas a místo: 14.00-17.00 hodin, prostory DDM
Návštěvníci výstavy zde budou moci hlasovat o nejhezčí obrázek z každé věkové kategorie.

- 16. 2. sobota 2. KOLO 26. ROČNÍKU POLABSKÉ LIGY ŽACTVA V JUDU, KTERÉ JE ZÁROVEŇ 16. ROČNÍKEM PRÁTELSKÝCH UTKÁNÍ MĚSTA CHLUMEC N. C.**
Zahájení: v 10.30 hodin v tělocvičně ZŠ Chlumec n. C. (vchod je z parku)
Kategorie: rozdělení dle věku a váhy soutěžícího
Příznivci tohoto sportu, přijďte fandit svým dětem, kamarádům, spolužákům. Soutěž je přístupná veřejnosti.

- 20. 2. středa PC HRY PŘES INTERNET**
Čas a místo: 15.00-17.00 hodin, počítačová učebna PC
Bez poplatku, kapacita míst je omezena.

- 24. 2. - 1. 3. 2013 Zimní lyžařský tábor v Orlickém Záhoří**

Přihlášky na zájezdy, informace:
Pondělí, středa: 9.00 - 17.00 hodin - kancelář DDM (Občanského centra). **Přestávka 11.15 - 12.15 hodin.**

Vánoční turnaj ve florbalu

Již několikátým rokem pořádáme pro děti z Chlumce n. C. a blízkého okolí v předvánočním čase turnaj ve florbalu. Tentokrát se turnaj uskutečnil 15. prosince a zúčastnilo se jej téměř 50 chlapců. V kategorii 5.-7. třída se přihlásilo pouze

Vítězové v kategorii 8.-9. třída

jedno družstvo a kluci si tedy zahráli s dalšími šesti týmy v kategorii 8.-9. třída. Ti, kteří neměli florbalovou hokejku, si ji mohli vypůjčit v místě konání turnaje. Také brankářům je zapůjčována helma a výstroj. Celý turnaj odpískal Tomáš Hudec, vedoucí florbalového kroužku DDM.

Zde jsou výsledky:

Kategorie A - 5. - 7. třída**1. místo Prckové**

(Štěrbá, Muhlstein, Ott, Thalmann, Hanuš, Svoboda)

Kategorie B - 8. - 9. třída**1. místo Karbanáci**

(Dašek, Uchytíl, Richter, Švarc, Tichý)

2. místo ???	5. místo NB York
3. místo Sabotéři	6. místo J/elita
4. místo Karlovka	

Další turnaj plánujeme o velikonočních prázdninách.

Mirka Khorelová
ped. pracovnice DDM

JK DDM
Polabská liga v Kolíně

V mrazivém zimním dni se 8. 12. 2012 konalo v Kolíně závěrečné 6. kolo 25. ročníku Polabské ligy. Naši judisté bohužel nepodali maximální výkon a některé zápasy zbytečnými chybami prohráli. Přesto tento výkon stačil na 4. místo v tomto kole a rozhodlo se i o našem 4. místě v tomto ročníku. Polabská liga se rozšířila o nové oddíly, na celkový počet 10 oddílů. Dvěma z nich (Jihlava a Čáslav) se podařilo v tomto ročníku dostat před nás na medailové umístění. V letošním ročníku byl nejlepší oddíl z Jihlavy, ale po bodové sankci se za nekalé praktiky propadl na třetí místo. Na první místo se tak posunul Nový Bydžov a na druhé Čáslav.

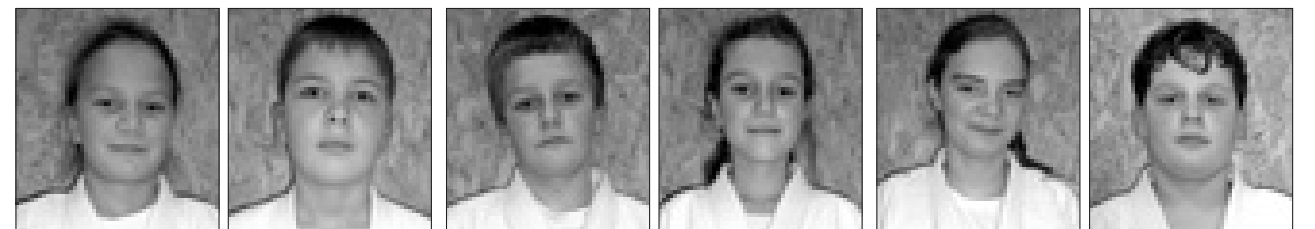
V roce 2012 se náš oddíl zúčastnil 26 soutěží. Z 234 našich startů jsme přivezli 131 medailů, z toho bylo 54 zlatých, 49 stříbrných a 28 bronzových.

Ostatní výsledky za prosinec

8. 12. 2012 - VI. kolo Polabské ligy - Kolín

JMÉNO	VĚKOVÁ KAT.	VÁHOVÁ KAT.	UMÍSTĚNÍ
Tereza Svobodová	mláďata dívky	do 32 kg	2. místo
Natálie Janouchová	mláďata dívky	do 36 kg	1. místo
Zuzana Vopálková	mladší žákyně	do 36 kg	1. místo
Tereza Schovánková	mladší žákyně	do 44 kg	2. místo
Barbora Švecová	mladší žákyně	nad 57 kg	1. místo
Adam Sejkora	mláďata	do 34 kg	neumístil se
Jan Bařka	mláďata	do 38 kg	neumístil se
Martin Lichý	mláďata	do 42 kg	neumístil se
Jakub Pohořalý	mláďata	do 46 kg	1. místo
Tomáš Novotný	mladší žáci	do 34 kg	2. místo
Vojtěch Svoboda	mladší žáci	do 46 kg	2. místo
Martin Vavřínek	mladší žáci	do 60 kg	neumístil se
Pavel Čihůlek	mladší žáci	nad 60 kg	2. místo
Michal Jadrný	starší žáci	do 60 kg	1. místo
Jakub Vidner	starší žáci	nad 73 kg	1. místo

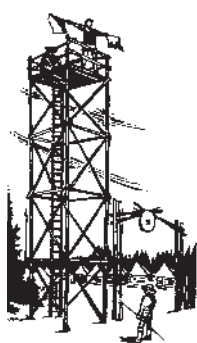
ODDÍLOVÁ SOUTĚŽ

Janouchová Natálie
1.-2. místo 34 bodů
za 1. místa v 6. kole
Polabské ligy v Kolíně | Pohořalý Jakub
1.-2. místo 34 bodů
za 1. místa v 6. kole
Polabské ligy v Kolíně | Vidner Jakub
3.-6. místo 29 bodů
za 1. místa v 6. kole
Polabské ligy v Kolíně | Vopálková Zuzana
3.-6. místo 29 bodů
za 1. místa v 6. kole
Polabské ligy v Kolíně | Švecová Barbora
3.-6. místo 29 bodů
za 1. místa v 6. kole
Polabské ligy v Kolíně | Čihůlek Pavel
3.-6. místo 29 bodů
za 2. místa v 6. kole
Polabské ligy v Kolíně |
|---|---|---|---|--|--|

Petr Černohorský, vedoucí oddílu JK DDM

Inzerce

SKAUTSKOU STEZKOU

Indiáni - velcí znalci přírody, nazvali únor měsícem hladu. Pod sněhovou příkrývkou, za mrazu a fujavice se zvířatům a ptákům těžko hledá potrava - proto sypeme do krmítek a jeslíček.

TRADIČNÍ SETKÁNÍ skautů a přátel Junáka v Chlumci n. C.

Zdá se neuvěřitelné, že již potřetí se sešli koncem roku dospělí chlumečtí skauti a jejich příznivci v nových klubovnách Občanského centra. Je to zvláštní pocit pro pamětníky vyměnit různé kůlny a staré dřevěné stavby za dokonale vybavené klubovny v moderní budově - inu, časy se mění.

Nebylo smutných tváří - v popředí manželé Applovi

Při horkém čaji a sušenkách nebylo celý večer smutných tváří. Tradičně se znovu a znovu prohlížely kroniky - ty staré ručně psané s kreslenými obrázky i nejmodernější tvořené

Diplomy za Skautský muzikál

počítačovou technikou. Vedení chlumeckého střediska Junáka, zastupovali na setkání manželé Applovi - Vráťa (Hasky), vedoucí chlumeckého střediska Junáka, a Věrka (Matylda). Vyprávěli o dění na táboře, Horošmajdu a dalších akcích. Neopomněli se pochlubit úspěchy v kulturní soutěži „Skautský muzikál“, kde se po řadu let umísťují naši skauti (většinou vlčata a světlušky) na čelních místech.

A hosté naslouchali, v duchu vzpomínali na svá vlčácká léta a něco i trochu záviděli. Samozřejmě byly obsáhlé diskuse o tom, jak to tenkrát opravdu bylo...

Jarda Kalivoda, Honza Hofman a Jarda Čermák

Všichni se loučili neradi, na cestu každý dostal „péefku“ střediska s pohledem na tábor v Břehách. Bylo to krásné a bylo toho málo, ale muselo se domů, do postýlek - tak za rok opět na shledanou!

SKAUTSKÉ VÁNOCE

Je samozřejmostí, že i skauti si dávají mezi sebou dárky, že si možná přejí i zvláštní věci pod stromeček (spacák, nůž, baterku). Ale ještě jedna věc je pro skautské Vánoce charakteristická - posílají si originální „péefky“ - letos „Pour feliciter 2013“. Některé jsou vážné, některé veselé, nechybí ani ty důstojně reprezentující odesílatele, ale vždy je milé je obdržet.

V dnešní době shonu konzumní společnosti se již přání odbývají zatelefonováním, SMS, hezčí je poslat přání alespoň e-mailem a těm, kterých si nejvíce vážíme, posíláme přání tradičně poštou - ať vidí, že na nich nešetříme.

Ze spousty letošních skautských přání alespoň několik na ukázkou:

SKAUTSKÝM SVĚTEM

UDÁLOSTI:

Bratr František Zahrádka - Prášek byl před pěti lety vyznamenán náčelníkem kmene dospělých Junáka skautskou medailí Syrinx za svůj celoživotní občansko - skautský postoj. Byl vězněn, dnes je ředitelem muzea bývalého uranového lágru „Vojna“ u Příbrami. Loni 28. října byl vyznamenán prezidentem republiky (bílá stuha na krku) a na snímku hrdě ve skautském kroji přebírá medaili Ministerstva národní obrany.

Bratr František Zahrádka - Prášek

MOUDRA

„Pokusme se zanechat tento svět o trochu lepší, než jaký byl, když jsme na něj přišli.“

Sir Robert Baden - Powell

Na Nový rok je zvykem dávat si troufalá předsevzetí, o kterých záhy zjistíme, že jejich plnění je příliš obtížné, a tudíž pro naše pohodlí nesplnitelné. Zkuste převzít filozofii slavného britského generála, zakladatele skautingu - a hlavně mějte tento cíl stále na paměti.

Skautskou stezku připravil **br. Vlad. Köhler - Mika**

Kácení a řez rizikových stromů stromolezeckou technikou.
Tel.: 606 527 091

Moudra

- ✚ Mít rád lidi a milovat lidi - to je celé tajemství a snad jediný recept na štěstí. *Jan Werich*
- ✚ V mládí ztrácíme rozum kvůli lásce, později ztrácíme lásku kvůli rozumu.
- ✚ Nemůžeme-li sdílet štěstí s druhými, je to jen poloviční štěstí.
- ✚ Bez přátel není štěstí, ale bez neštěstí nepoznáme přátele.

Trocha humoru

Můj švagr musel nechat práce ze zdravotních důvodů. Jeho šéfovi se z něj dělalo špatně.

Pepíček říká tatínkovi: „Tati, dnes jsem se jako jediný ve škole hlásil.“

„Jo? A na co se paní učitelka ptala?“

„Kdo nemá domácí úkol.“

„Žán, kdy jsme byli na lovu kachen?“

„Včera, pane.“

„Tak jak to, že máme dnes k obědu koninu?“

„Kuchař, s prominutím, pane, uvařil to, co jste trefil.“

S přáním úspěšného roku 2013

všem čtenářům Chlumeckých listů **M. Permanová**

Inzerce

Zimní úzké koleje a kolejničky

Tak tady máme nový rok. Na venkovním kolejišti již začala pokládka kolejí na nově budovaném úseku tratě a v infocentru Albula právě probíhá výstava fotografií „To byla sezona 2012“, která je obrazovým ohlédnutím za loňskou sezonou a zároveň pozvánkou na tu letošní. A přípravy jsou již v plném proudu.

Ještě před příchodem prvních mrazů se podařilo dokončit konečné terénní úpravy na nové části venkovního zahradního kolejiště LGB-RhB-Albulabahn. Připraveno je těleso tratě od nového Albula viaduktu II k Rugnux viaduktu, na kterém probíhá již zmiňovaná pokládka modelových kolejí. Pro odlitky obou viaduktů se právě zhotovují polystyrenové formy. V okolí jejich umístění se dávají velké čedičové kameny, přesnému umístění pomáhají originální fotografie pořízené na Albulabahn v letošním létě. V této části kolejiště přibude cca 20 m. kolejí, čímž se celková základní délka hlavních kolejí tratě dostane na hodnotu 110 metrů. Modelové vlaky RhB zde budou jezdit dále nově vybudovaným Rugnux tunelem, který bude pod vysokými horami. Celkový pohled návštěvníka bude zcela přesný realitě.

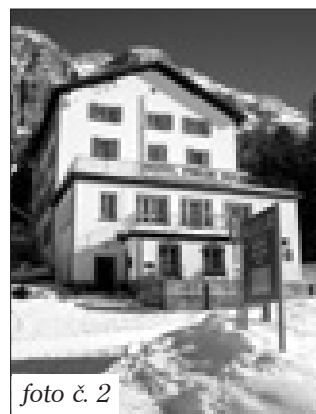

foto č. 2

získal pozorný posluchač z Hostinného.

V pořadu byla zmínka také o švýcarském regionu Graubünden, stanici Preda ve výšce 1789 m n.m. a hotelu Preda Kulm. A právě o „Kulmu“ jsem slíbil minule další dnešní povídání: Ihned po výstupu z vlaku ve stanici RhB Preda ho každý návštěvník nemůže přehlédnout. Hotel Preda Kulm pamatuje výstavbu i začátek provozu místní Rétské dráhy - Albulabahn v roce 1903. Je to typický alpský hotel v překrásné krajině. Je velice blízko nádraží RhB Preda, dvě minuty chůze. Kulm je na stráni nad nádražím, takže je z něj krásný výhled, a to jak na okolní nádherné hory, tak i na stanici Preda. Ačkoliv zvenčí jako materiál převládá zdivo s bílou fasádou, ke které krásně ladí, jako na švýcarské vlajce, červené okenice, uvnitř převládá dřevo. Celkem je zde pro hosty sedmáct převážně dvoulůžkových pokojů, vybavených kompletním sociálním zařízením i TV se satelitním příjmem mnoha televizních i rozhlasových programů. Pokoje jsou v druhém až čtvrtém podlaží a z druhého podlaží je přístupná velká terasa. V prvním podlaží je velký a malý sál pro pořádání různých akcí i rautů a dále pokoje pro personál hotelu. V přízemí je stylová restaurace, jejíž součástí je letní terasa s překrásným výhledem na okolní hory

foto č. 1

i na vlaky RhB. Posezení zde je velice příjemné, stejně jako pobyt v hotelu. Majitelkou hotelu je paní Johanna Oberli a personál hotelu je velice přátelivý a pohostinný. V průběhu jsou v letním období bohaté květiny, které jsou také u stylového dřevěného poutače, který je večer osvětlen. Každý den zde začíná velice chutnou a vydatnou snídaní, která je v ceně pobytu. I výběr hlavních jídel je velice pestrý, včetně několika místních specialit, jako například Nudelpfanne „Kulm“, což jsou těstoviny se slaninou a smetanovou omáčkou, Preda Salat = míchaný salát se sušeným hovězím masem a alpským sýrem nebo Alpen Gordonbleu = vepřová kotleta plněná sušeným hovězím a uzeným vepřovým masem a sýrem. Samozřejmostí je zde bohatý výběr dětských jídel, včetně mnoha bezvadně nazdobených ovocných pohárů. Dále jsou zde nabízeny bohaté sportovní a turistické aktivity. V zimním období je velice oblíbené sánkování na sedmikilometrové přírodní sánkařské dráze z Predy do Bergünu, což je pro tento účel od prosince do začátku března uzavřená a upravená místní horská silnice. Z Bergünu zpět na Predu sánkaře vyváží speciální vlaky Schlittelzug a v obou stanicích je také půjčovna saní. V letním období je zde přímo v hotelu půjčovna speciálních, zde velice oblíbených koloběžek Trottinett-Ride. Jsou využívány také na asfaltové silnici mezi Predou a Bergünem a zpět je přeprava pravidelnými vlaky. Dále je zde populární vysokohorská cyklistika, a to třeba k nedávkému jezeru Palpuogna-See ve výšce 1918 m.n.m. nebo až na průsmyk Albula Pass ve výšce 2315 m.n.m., který je také oblíbeným cílem mnoha motorkářů. Velice rozšířená je zde i vysokohorská turistika. Od nádraží vede také krásná Bahnhistorische Lehrpfad, což je osmikilometrová cesta podél nádherných viaduktů i tunelů Albulabahn. Při cestě je mnoho krásných vyhlídek, info tabulí a cíl je nádraží v Bergünu přímo u nového Albula muzea (o něm příště).

Hotel Preda Kulm se také objeví v sezoně 2013 na venkovním kolejišti LGB-RhB-Albulabahn. Paní majitelka mě při zmínce, že hodlám její hotel vytvořit jako model, poskytla podrobné plánky hotelu v měřítku 1:100, takže se pouze zvětší do měřítko 1:22,5, a stavba bude moci začít. Model hotelu Preda Kulm se tak stane další ozdobou kolejiště a své obdivovatele si jistě získá na malé i velké Albulabahn.

Závěrem dnešního povídání tradiční fotografie. Na foto č. 1 je pohled na Kulm z nádraží Preda a na foto č. 2 je Preda - Kulm.

Bohumil Špecinger

Chlumecká zahradní železnice

Přeji vám hezký den z Domova V Podzámčí,

dovolte mi se v novém roce vrátit ještě na chvilku k roku předešlému a k akcím, které jsou v našem Domově již tradiční, jako třeba Vánoční posezení nebo návštěva pana starosty Ing. Miroslava Uchytila.

Při Vánočním posezení v Palackého ulici jsme si poslechli krásné koledy, pojedli vánoční cukroví a popili výborný punč. Kdo z klientů neměl na společné setkání náladu, tomu sestřičky a pečovatelky donesly cukroví na pokoj.

Vánoční posezení

Setkání s panem starostou

Pan starosta k nám chodí každý rok (tentokrát navštívil Domov v Palackého ulici) a povypověděl o tom, co všechno se v Chlumu za uplynulý rok důležitého stalo a co se učinilo pro to, aby bylo naše město hezčí a lepší, a také nás informoval o plánech města do roku 2013. Každému klientovi donesl krásnou kytičku, která velmi potěšila. Moc si vážíme práce pana starosty a jeho energie bojovat za to, aby naše město bylo příjemným místem pro život. Držíme mu pěsti v tom leckdy donquijotském boji s větrnými mlýny a zároveň mu přejeme vždy trochu času v tom všem shonu na odpočinek a radost.

Mezi netradiční akcí patřilo v našem Domově v Říhově ulici setkání s panem Mgr. Pavlem Baldíkem, který k nám zavítal celkem 2x a vyprávěl nám své zajímavé zážitky z pracovního pobytu v Srbsku. Povídání doplnil promítáním nádherných fotografií a tímto si mu dovoluujeme moc poděkovat za jeho čas a ochotu. Dozvěděli jsme se mnoho nového a měli jsme možnost poznat Srbsko po mnoha stránkách, aniž bychom vytáhli paty z Domova (a domova)©.

O Srbsku s panem Baldíkem

Milé čtenářky, milí čtenáři, přeji vám v roce 2013 co nejvíce dobrých dnů

Soňa Chloupková

Jak jsme trávili adventní čas...

V čase předvánočním většinou není nouze o kulturní akce a vánoční vystoupení. Současně s výzdobou našeho Domova měli klienti možnost společného tvoření se studenty zahradnického oboru z Městce Králové. Již několikrát se podařilo toto společné setkání klientům zprostředkovat a vždy je snad ještě milejší než to předešlé. Z předvánočního tvoření vznikly svícny a adventní věnce, které byly k mání veřejnosti v době vánoční výstavy v Domově. Zpěvem koled a příjemnou atmosférou klienty naladili žáci a žákyňe ZŠ Chlumec nad Cidlinou. Tradičně přišly potěšit s pá-

smem koled a lidových písní i děti z MŠ U Zámku. Pravidelnými návštěvníky jsou také žáci ZŠ praktické z Chlumu nad Cidlinou, kteří zakončují předvánoční náladu. A když je teplo na duši, mělo by být i tělo spokojené a to se zdařilo s výtečným vánočním cukrovím od p. Daška. Jistě bychom měli zmínit také dobrovolnice Denisu Krajzlovou a Annu Polákovou, které se spolu s námi ostatními podílí na celkové spokojenosti klientů, a tímto jim velmi děkujeme.

Kateřina Verřlová
sociální pracovnice

Vraťme se!

„Každý rok chodívali Ježíšovi rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. A když v těch dnech všechno vykonali a vrátili se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: „Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.“ On jim řekl: „Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?“ Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazaretu a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. A Ježíš prosperoval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.“

(Evangelium podle sv. Lukáše)

V nedávné době, o Vánocích, jsme se setkali s Ježíšem, jako novorozencem, které se narodilo v Betlémě ve skromných podmínkách. V textu evangelia se setkáváme s Ježíšem, jako dvanáctiletým chlapcem, který s rodiči putuje z města Nazaretu do Jeruzalémského chrámu. Tato každo-

roční pouť patřila k náboženskému životu tehdejších židů. Asi každého na tomto příběhu zaujme to, že Ježíš již jako dvanáctiletý chlapec zaujatě naslouchá a diskutuje s tehdejšími náboženskými učiteli. Jistě se dá z toho předpokládat Jeho bystrost. O Ježíšově nadání by se dalo jistě psát mnoho. Na co se však v tomto svém zamyšlení chci zaměřit, nejsou Ježíšovy schopnosti. To, co je na tomto příběhu poučné, je cesta Marie a Josefa. Při zpáteční cestě si mysleli, že Ježíš jde zpět s ostatními poutníky. Dle tehdejšího vnímání byl Ježíš skoro dospělý, neboť se židovský chlapec stává chlapcem okolo 13. roku. Takže neměli nějak zvlášť strach. Ve chvíli, kdy ale zjistili, že Ježíš s poutníky nejde, začali se o něj obávat a hledat Jej. Nakonec udělali to, co asi všichni děláme, když něco ztratíme. Vrátili se na místo, kde jej viděli naposledy, tedy v chrámu a tam se s Ním nakonec setkali.

Podobně, jako Josef a Marie, jsme na pouti svého života. Někdy se stane, že na té cestě něco, nebo někoho ztratíme. Může se stát, že se ztratíme my sami. Takové hledání sama sebe na životní cestě bývá to nejsložitější. Pokud ze své cesty sejdem nebo se na ní ztratíme, můžeme se nechat inspirovat výše uvedeným příběhem Josefa a Marie, když hledali Ježíše. Tak jako oni se vrátit na počátek, z kterého jsme vyšli, vrátit se ke svým kořenům a tradicím, vrátit se sami k sobě a setkat se s Tím, kdo nám může dát naději, povzbudit nás a vést na našem putování. Vrátit se, abychom se mohli setkat se s Bohem.

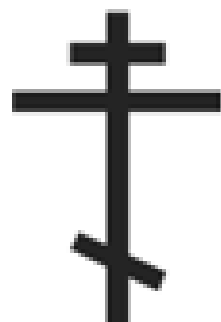
Rostislav Kotrč

PODĚKOVÁNÍ

Advent a Vánoce jsou za námi, vstoupili jsme do roku 2013. Advent i Vánoce v roce 2012 jsme prožili s obohacujícími událostmi. Husův sbor a stromek vyzdobily velice hezky děti z družiny zdejší základní školy. Stromky do Husova sboru i kaple M. J. Husa daroval Ing. Jiří Žabka z lesní správy spol. Kinský dal Borgo, a.s. Advent byl zahájen varhanním koncertem Bc. Jaroslava Hartla a zpěvem MgA. Petry Hlaváčkové. Třetí týden adventu byl zahájen sobotním koncertem Rybovy mše vánoční v podání sboru Státní opery v Praze, který zde v Chlumci nad Cidlinou vystupoval již podruhé. O občerstvení sboru se postaraly nejen sestry z československé církve, ale i firma Miloslav Malý obloženými talíři a sladkými dobrotami Daškova cukrárna. Možná právě proto, že tomuto souboru zde bylo dobře, přislíbili své vystoupení i v roce 2013. Dále v době adventu navštívily Husův sbor děti z mateřských škol a družiny, s kterými jsme si vyprávěli o Vánocích, o Ježíši Kristu a pod vedením místního sboru i paní učitelek jsme zpívali koledy. Vyvrcholením Vánoc byla půlnoční bohoslužba, při které zpíval koledy sbor Husova sboru.

Advent i Vánoce v Husově sboru v Chlumci nad Cidlinou roku 2012 byly prožity koncerty, bohoslužbami i prací a radostí dětí. Všem, kteří na těchto akcích podíleli, i sponzorům a dárcům, patří mé upřímné poděkování i přání Božího požehnání.

farář Rostislav Kotrč

SPIRITUALITA VÝCHODU

BESEDA

**S ARCHIMANDRITOU
THDR. MARKEM M. KRUPICOU THD.,**

O VÝCHODNÍCH CÍRKVÍCH, VÍŘE, LITURGII
A DALŠÍCH ASPEKTECH ŽIVOTA VÝCHODU,
SE USKUTEČNÍ

DNE 27. ÚNORA 2013 OD 18.00 HOD.,

**V HUSOVĚ SBORU V CHLUMCI NAD CIDLINOU,
KLICPEROVO NÁM. 75.**

VŠICHNI JSOU SRDEČNĚ ZVÁNÍ!

Vřelé poděkování ☺

Dovolte, abych poděkoval všem, kteří měli podíl na zdárném průběhu nedávných oslav Vánoc v naší chlumecké katolické farnosti.

■ Moje vděčnost náleží rodině Kinských (firmě Kinský dal Borgo a.s.), která darovala ze svých lesů borovičky a smrčky na vánoční výzdobu našich kostelů. Tento dar by se do našich kostelů ovšem nedostal bez důležitých zprostředkovatelů. Právem proto patří moje poděkování panu Ing. Žabkovi a jeho spolupracovníkům, kteří stromky dovezli na farní zahradu, panu Josefu Ulrichovi jsem vděčný, že ochotně dopravil stromky do okolních filiálních kostelů na svém přívěsném vozíku.

■ Vánoce jsou především svátky dětí - a děti z 1. až 5. třídy Základní školy v Chlumci nad Cidlinou se na jejich průběhu podílely i tak, že pod vedením paní učitelky Mgr. Evy Řezáčové okrášlili svými ozdobami vánoční stromky v děkanském kostele sv. Vršily. Moc si této jejich pomoci vážím a určitě to oceňuji také všichni, kteří se přišli do našeho kostela podívat.

■ Svoji tvořivostí a svým uměním přispěli k výzdobě děkanského kostela rovněž žáci a žákyně místní základní umělecké školy. Velkou zásluhu má na tom paní učitelka Mgr. Viera Chrtková a její kolegyně Mgr. Marie Kocmanová.

■ Manželé Vladimír a Gabriela Beňovi z Lovčic si připravili vánoční scénku pro školní děti z nižších tříd a předvedli ji v děkanském kostele ve čtvrtek 20. prosince, kdy si děti přicházely prohlédnout vánoční výzdobu kostela. Určitě si svým působivým vystoupením získali pozornost malých diváků. Upřímně manželům Beňovým děkuji.

■ Když se řekne v Chlumci „Půlnoční bohoslužba“, vybaví si mnozí občané náš chrámový sbor. Určitě právem. Jeho vystoupení je pokaždé silným zážitkem a důstojnou ozdobou celé liturgie. Letos náš sbor pod vedením pana Dobroslava Netika a za doprovodu varhaníka Ing. Lukáše Dvořáčka zazpíval Vánoční lidovou mši od F. J. Macha. Jsem přesvědčen, že pro naše milé zpěvačky a zpěvá-

ky byli největším oceněním samotní spokojení návštěvníci Půlnoční bohoslužby.

■ Byl bych velkým nevďěčníkem, kdybych nepoděkoval svým blízkým spolupracovníkům, kteří se obětavě podíleli na přípravě a průběhu vánočních obřadů v kostelích našeho chlumeckého regionu. Za všechny si dovoluji jmenovat kostelníky Josefa Dvořáčka (Chlumec nad Cidlinou), Jaroslava Nováka (Mlékosrby), Drahomíru Novotnou (Lučice), Evu Huškovou (Stará Voda), Annu Dymešovou (Kratonohy); naše varhaníky Ing. Lukáše Dvořáčka a jeho maminku Marii Dvořáčkovou (Chlumec nad Cidlinou), Jaroslava Hartla (Kratonohy), PharmDr. Kateřinu Kavkovou (Mlékosrby); sólovou zpěvačku Dašu Dvořáčkovou (Chlumec nad Cidlinou); ženy, které zdobí kostel květinami: paní Janu Živnou a paní Věru Šimůnkovou (Chlumec nad Cidlinou), Lenku Jiroutkovou (Stará Voda) a všechny naše chlumecké ministranty. Bez jejich přičinění a námahy bychom neprožili hezky vánoční bohoslužby.

Pavel Seidl

Nevěřím v Boží existenci

Jan Divecký v Příbězích Tóry uvádí pozoruhodný příklad zajímavé korespondence. Jedna žena napsala po válce lubavičskému rabinovi: „Po událostech Šoa nevěřím v Boží existenci.“ Rabin jí tehdy odpověděl: „Nevěřím vám. Naopak. Vy v Boha věříte. Pouze existuje-li Bůh, existují morální pravidla a nároky. Lev není zlý, když žere jehně. To, že silnější utlačuje slabšího, se dá od čistě hmotných objektů očekávat. Bez Boha není důvodů očekávat něco jiného než zákon džungle. To, že jste zcela oprávněně zděšena válečnými hrůzami, je mi důkazem, že věříte, že svět má být dobrý. Že má mít etický rozměr. Jinak bychom se nemohli divit, že silnější či ozbrojený likviduje slabšího či neozbrojeného.“ I nám zatrne a naše svědomí nesouhlasí, když se setká s krutostí. Neznamená to však, že bychom úsilí o dobro vzdali, právě naopak. Pokud se člověk nespokojí pouze s materiální oblastí ve svém životě, vnímá spiritualitu a touží po duchovním poznání, nachází po různých peripetiích cestu k Bohu. Všechno má ovšem svůj čas. Jsou různé zlomové situace, závažná nemoc v rodině, ztráta někoho blízkého, které člověka promění. Otevrou mu oči k vidění a uši k slyšení.

Víra přichází nenápadně po špičkách, v jiném případě naopak dramatickým způsobem. Bývá to velmi individuální. Několikrát jsem zažila, že mně kamarád spisovatel, kolega pedagog nebo student řekl: „Závidím vám víru, přál bych si ji mít, ale nějak se mi to nedaří.“ O potřebě zamyšlení se nad nejhlubšími hodnotami svědčí, co jsem slyšela od řady studentů nebo četla v jejich seminárních pracích. Často uvažovali asi v tomto duchu: „Věřící nejsem, ale myslím si, že Desatero by se mělo dodržovat. Ukazuje, jak má jednat slušný a čestný člověk. Pomáhat bližnímu, vážit si rodičů, nebouřit rodinu, nekrást, nepomlouvat, nezavídat a myslet na vyšší cíle, vyšší hodnoty.“ Někteří mi svěřili, že by chtěli věřit, ale nevědí, jak je možné víru nalézt. Impulzem na této cestě může být silný osobní zápas. Svědčí o tom i kazuistika - vlastně osobní zpověď jedné z mých bývalých studentek. Rodiče ji v době dospívání tlačili do studia hotelové školy. Nestála o tento obor, měla v sobě touhu pomáhat lidem, ale podřídila se. Toužila přitom spíše pomáhat dětem nebo starým lidem, stát se pracovnící v oblasti zdravotnictví či sociální práce. Pod vlivem svých rodičů a přítelovy matky byla také brzy dotlačena do manželství, ačkoliv se na to

ještě necítila zralá. Všechn čas pak zabrala práce kolem rodinného hotelu. Po čase si připadala úplně prázdná, cosi jí scházelo. Začala pít a nakonec se ocitla na protialkoholním léčení. Na starosti ji podle jejích slov měl odborník, který byl známým psychoterapeutem a věřícím křesťanem. Jeho slova o víře na ni nesmírně zapůsobila. Bylo to jako zjevení

a došlo u ní náhle k obrácení, k proměně. Stala se křesťankou a začala se věnovat sociální práci a studiu vysněného oboru. Našla sama sebe a přišlo i mateřství. Hospodin pro ni už náhle nebyl prázdným pojmem, ale vstoupil do jejího srdce. V centru své bytosti našla náruč Božího bytí.

Olga Nytrová

Adventní koncert v Kratonohách

Advent - v křesťanství radostné očekávání a těšení na příchod Spasitele Ježíše Krista. Advent - čas, který předchází vánočním svátkům, období plné shonu, pečení cukroví, nakupování dárků...

Jako každý rok, i letos Obec Kratonohy uspořádala v kostele svatého Jakuba adventní koncert, tentokrát v podání Chráněného sboru svatě Voršily z Chlumu nad Cidlinou, pod vedením sborníka pana Dobroslava Netíka.

Velké poděkování patří nejen sboru za příjemně navozenou vánoční atmosféru, ale i panu faráři Pavlu Seidlovi za jeho doprovázející milá slova.

Iveta Kašparová
místostarostka obce

Foto: Martin Lehký

Perličky z naší školičky

- Na otázku učitelky: „Kdo žije ve vodě.“
Davídek odpoví: „Čebá, čebá..... potápěč.“
- Učitelka: „Kde pracuje tvoje maminka?“
Evička: „Ona vyhlíží bacily (lékařka hygieny).“

- Učitelka: „Honzíku, jak se jmenuje to velké nákladní auto?“
Honzík: ?
Učitelka: „Ka...“
Honzík: „Kapitalismus.“

Připravila Jitka Surová

Zprávy FK Chlumeck n. C.

Děkujeme všem příznivcům a obchodním partnerům za podporu v uplynulém období a do dalšího fotbalového roku popřejme všem spoustu radostných fotbalových zážitků.

Turnaj SG Chlumeck n. C. - 8. 12. 2012

Turnaj se konal ve Slavičkově hale systémem každý s každým za účasti devíti mužstev pod vedením ředitele turnaje Zdeňka Mikšovského. Chlumecká SG tentokrát postavila dvě družstva (jedno družstvo sloučením Chlumeck - Lovčice). Zájem o turnaj byl velký. Ve všech mužstvech se objevilo mnoho známých tváří a výborných fotbalistů. Turnaj po zásluze vyhrála SG Nepolisy, která se prezentovala nejvyrovnanějšími výkony (měla také nejmladší mužstvo). Z našich zástupců se lépe prezentovalo B mužstvo, které zásluhou lepšího skóre skončilo nakonec na pěkném třetím místě. A mužstvo mělo možnost také dosáhnout na třetí místo, ale bohužel v posledním zápase s SG M. Králové prohrálo a zbyla pro něho až sedmá pozice.

SG Chlumeck n. C. A: Hanuš - Čepek, Strnad J., Vaníček P., Volejník O.- Volejník L., Pavlášek P., Pavlášek L.

SG Chlumeck n. C. B: Jeřábek - Mikšovský, Volejník R., Krejčí, Pšenička - Hladík J., Císař, Bína, Loukotka, Suchánek

Super výsledek - bronz U13 na mezinárodním turnaji VEOLIA CUP 2012

7. a 8. prosince 2012 se náš regionální tým zúčastnil mezinárodního turnaje, pod vedením trenérů Fírbachera, Kycelta a Doležala. Turnaj pořádal FC Hradec Králové za účasti 20 týmů.

Výsledky základní skupina: U13 9:3 FKM Javorka, 1:2 FC HK (bílí), 5:2 SK Vysoké Mýto, 3:2 FK Mladá Boleslav

Pořadí ve skupině: FC HK (bílí) 12b., RMSK 9b., Vysoké Mýto 6b., Mladá Boleslav 3b., Javorka 0b.

Výsledky finálová skupina: U13 1:2 Ústí n. L., 3:2 Vác, 2:1 Most, 1:3 Pardubice

Pořadí ve skupině: FK Pardubice, RMSK, FK Most, Vác, FK Ústí n. L.

Výsledkem je druhé místo ve skupině. To znamená minimální odpočinek a souboj o finále se suverénem turnaje a mistrem ČR v halové kopané FC HK, bohužel po remíze 1:1 prohráváme na penaltách. „Megapřekvapení“ se neko-

ná, Hradečtí si oddechují. My jsme za takové utkání vděční a náležitě jsme si ho užili. Do boje o bronz jsme již nastoupili „odpočinutí“ a přesto, že jsme nepodali takový výkon, jako s FC HK či Mostem, tak jsme slovenské fotbalisty z Levice po taktické hře k medaili nepustili. Výsledek 2:0 jsme pečtili z penalt za faul v poslední minutě zápasu. Radost z dobře odvedené práce byla velká a chtěli bychom za ni celému týmu poděkovat.

Celkové pořadí turnaje: 1. FC HK (černí), 2. FK Pardubice, 3. RMSK/Chlumeck, 4. Levice, 5. FC HK (bílí), 6. FK Bank Most, 7. Vác VLSE(H), 8. FK Vysoké Mýto, 9. FC Velké Meziříčí, 10. FK Ústí n. L., 11. FC Nitra, 12. FA Tábor, 13. FC HK 2001, 14. FK Náchod, 15. FK Mladá Boleslav, 16. FC Slávia HK, 17. FKM Javorka, 18. FK Viktoria Žižkov, 19. ČLU Beroun, 20. SK Benešov

Sestava: Fírbacher, Chlad - Finěk, Žahourek, Mahr, Doležal V., Horák, Doležal D., Cholasta, Novotný, Macháček

Branky: Mahr 6, Macháček 6, Doležal V. 4, Novotný 4, Doležal D. 2, Finěk 2, Cholasta 2, Horák, Žahourek

Nejlépeší brankář turnaje: Filip Fírbacher (RMSK/Chlumeck)

Zlato ze Skalice

9. 12. 2012 se starší přípravek zúčastnila halového turnaje v České Skalici, pod vedením trenérské dvojice Kříž - Kárník, a vybojovala 1. místo.

Pilník - FK Chlumec n. C. 1:2 (Kříž, Řezáč), Rozkoš B - FK Chlumec n. C. 0:2 (Rumler, Řezáč), Červený Kostelec - FK Chlumec n. C. 1:1 (Kárník), Rozkoš A - FK Chlumec n. C. 0:1 (Kříž), Jesenice - FK Chlumec n. C. 0:4 (Rumler 2, Kříž, Dvořák)

Sestava: Dvořák - Řezáč, Jelínek, Mandát M., Mrhal, Kárník, Kříž V., Rumler

Na malém hřišti rozhodovala hlavně bojovnost a každý gól byl pro výsledek důležitý. Do posledního zápasu jsme se strachovali o umístění. Děkujeme všem hráčům za výkon a rodičům za podporu.

16. 12. 2012 halový turnaj ročníku 2003 v Chlumci nad Cidlinou

Na domácím turnaji ve Slavíkově hale se představili kluci ve dvou týmech pod vedením trenérů Jansy, Hegera, Staňka a Mlynáře.

sestava FK 2003: Rumler - Jansa, Heger (4 branky), Šrejber (5), Mlynář (2), Štěrba (2), Hajský, Zbořil

sestava FK 2004: Kříž, Dvořáček (1) - Staněk, Pospíšil, Musil, Kycelt, Šimon (3), Binder, Pizur

Celkové pořadí: 1. Neratovice, 2. Meteor Praha, 3. FK Chlumec 2003, 5. Velim, 6. FK Chlumec 2004

Nejlepší brankář: Dvořáček

Inzerce

Naši nejmladší

2. 12. 2012 se nejmladší fotbalisté FK Chlumec zúčastnili, pod vedením panů Firlbachera a Staňka, halového turnaje v Nové Pace, kde skončili pátí.

základní skupina: FK CHLUMEC - FC HRADEC A 0:2, FK CHLUMEC - HOŘICE 0:0, FK CHLUMEC - ADMIRA PRAHA 2:1 (Pizur 2)

skupina o 5.-8. místo:

FK CHLUMEC - LIBEREC 3:0 (Dvořáček, Pizur 2), FK CHLUMEC - HOŘICE 2:0 (Dvořáček, Firlbacher)

Sestava: Dvořáček A. - Staněk, Firlbacher (2006), Pizur, Semenc, Schmidt, Dvořáček D. (2009)

Z různých důvodů jsme měli k dispozici jen 5 hráčů do pole, což je na celodenní halový turnaj hodně málo. Přesto musíme kluky vcelku pochválit. Zápasy s finalisty turnaje, FC HK A a ADMIROU, byly opravdu výborné. V některých zápasech nám docházely síly, ale velkou bojovností jsme dokázali uspět. Určitě si umíme představit, že budeme hrát více fotbalově a kolektivně, ale klukům je 6 a 7 let a mají všechno před sebou. Za dnešek jim patří velký dík. Svoji úvodní fotbalovou minutu si užil i tříletý David Dvořáček. Gratulujeme!

Silvestr na umělcce

Již tradičně 31. 12. 2012 proběhl pod vedením pana Ladislava Hegera turnaj pro veřejnost. Vyhecované zápasy, skvělá atmosféra a přátelské rozloučení s fotbalovým rokem. Celkové pořadí: 1. Bodlák Team, 2. Nepolisy, 3. Bílý Balet, 4. Best, 5. Staročeská, 6. Dream Team

Pozvánka na kopanou (Chudonická zimní liga):

sobota 26. 1. 15.15 hod.

FK Chlumec n. C. - Kopidlno

sobota 2. 2. 15.15 hod.

FK Chlumec n. C. - Vysoká n. L.

středa 13. 2. 17.00 hod.

FK Chlumec n. C. - RMSK Nový Bydžov U-19

sobota 16. 2. 13.30 hod.

FK Chlumec n. C. - Jiskra Hořice

sobota 23. 2. 13.30 hod.

FK Chlumec n. C. - RMSK Nový Bydžov junioři

sobota 2. 3. 12.00 hod.

FK Chlumec n. C. - Nová Paka (UMT Nová Paka)!!!

sobota 9. 3. 17.15 hod.

FK Chlumec n. C. - Sokol Třebeš

Za FK Chlumec n. C., **Mgr. Vladan Kárník**

Omlouváme se všem autorům. Příspěvky byly redakčně kráceny. Další informace, foto a nekrácené příspěvky na <http://www.chlumecky-fotbal.com>

VZPOMÍNKY NA CHLUMECKOU ŠKOLU

Je-li škola základem života, jak se odůvodněně tvrdí, pak obecná škola, dnes nazývaná základní, je základem životního základu. Pro mě se jím stala obecná škola v Chlumci nad Cidlinou. Do impozantní školní budovy, stále ještě tenkrát rozdělené na chlapec-kou a dívčí polovinu, mě 1. září 1936, nevím už, co to bylo za den, vedla za ruku maminka, která sem sama začala chodit před devětadvaceti lety. Měl jsem na sobě sváteční oblečení a dětské srdíčko mi zrychleně pobuchávalo nevýslovnou radostí, že jsem se dočkal konečně dne, na který jsem se celé týdny hrozitánsky těšil, ale zároveň se mi trochu svíraly útroby v obavě, jestli budu stačit na všechno, co mě tam čeká a co se po mně bude chtít.

V duchu vidím naši třídu v přízemí s římskou jedničkou na dveřích. Už na chodbě mě ovanula ta zvláštní typická směsice školních vůní a pachů. Vešel jsem skoro bázně do prostorné místnosti s vysokými okny hledícími na košaté lípy a moderní stavbu spořitelny. Velká, dvojí tabule, na čelní stěně portréty obou prezidentů, T. G. Masaryka i jeho nástupce E. Beneše, a jinak po stěnách rozvěšené obrazy z přírodovědného kabinetu. Tři řady dvoustupňových lavic se zelenými deskami, do nichž naši žákovi předchůdci pilně byli písmenka i všelijaké obrázky, včetně neslušných. Ty desky se daly poodsunout a otevřela se prohlubeň, kde byl kalamář s inkoustem a kam se dala ukládat i násadková pera.

Pan učitel Emil Mička, statný, přísný pán s šedivými vlasy na pěšinku, nás všechny vlídně přivítal a hned si nás rozsadil podle velikosti. Vybavují se mi spolužáci: Honza Barák, Vráta Vávra, Mirek Volejník, Jára Černý, Luba Blažek, Myška, Zelený, taky Štoček a Kocián, kluci z tak zvaných kasáren, obydlí chudých rodin na kraji města, pak parta Olešáků a Levínáků, co museli do školy denně chodit pěšky ze svých vesnic. Zasedací pořádek se ovšem postupem doby měnil, když pan učitel potřeboval nezbedy ze zadních řad, co neuměli sedět způsobně s rukama za

zády, jak bylo nařízeno, přemístit dopředu, aby je měl na očích. K přemisťování někdy docházelo také, když někdo začal pocíťovat nepřekonatelnou nechuť k svému sousedovi a požádal, často prostřednictvím rodičů, o přesazení.

Pan učitel už svým zjevem budil respekt. Ve třídě si snadno dovedl udržet kázeň a pořádek. Když něco vykládal, vyžadoval naprosté ticho. A taky ho míval. Seděli jsme jako přibití. Nesmělo se vzrát lavicemi ani šramotit deskami, natož házet po někom papírové kuličky, nedejbože namočené do inkoustu, nebo si šuškat se sousedem. Provinilcům pan učitel hrozil prstem s napomenutím: „Ó, ty neposluchu...ja ti dam! Pocházel ze Slezska, takže vyslovoval samohlásky po tamějším způsobu kráce. Vyprávět uměl poutavě, o praotci Čechovi, o Libuši a Přemyslu Oráčovi, o knížeti Václavovi... Viseli jsme mu očima na rtech. Skoro všichni. Kdo to nedokázal, sklízel sem tam nějaký ten pohlavek, švihnutí rákoskou, ukazovátkem či pravítkem, anebo klečel za trest u stupínku. To byla velká potupa a hanba. Tvrdá prkenná podlaha navíc tlačila do kolen a mimoto špinila punčochy, neboť byla do černa napuštěná olejem (což se dnes už s parketovými podlahami nedělá).

Pan učitel nám trpělivě vštěpoval základy všeho, co člověk v životě potřebuje. Učil nás psát, číst, počítat... Krasopisně maloval na tabuli písmenka, často i barevnými křídami a mně při tom naskakovala mezi lopatkami husí kůže, neboť nějak bytostně nesnáším zvuk, který vydává křída, když drhne o tabuli. Popsanou tabuli horlivě umývali dobrovolníci z předních lavic mořskou houbou namáčenou v umývadle a utírali hrubým hadrem.

Rád vzpomínám na hodiny zpěvu, když pan učitel vytáhl z futrálu housle, brnkáním přeladil struny, rozmáchlým pohybem nasadil smyčec, přebral melodii a celá třída spustila sborem Čechy krásné, Čechy mé... Za hezkého počasí bylo zpěv slyšet otevřenými okny až na ulici. Lidé potěšeně otáčeli hla-

vy ke škole a usmívali se. Naučili jsme se v obecné škole spousty písní na celý život, Zelení hájové, Červený šáteček, kolem se toč, Já husárek malý... a samozřejmě Ten chlumecký zámek je za lesem...

Taky jsem měl rád hodiny náboženství, kdy nám pan katecheta Stříbrný, ale nejčastěji mladá, hezká a příjemná paní učitelka náboženství Kamila Sedláťá vyprávěli napínavé příběhy z bible. Učili jsme se také modlit a chodit ke zpovědi, což - jak dnes vidím - bylo výchovně užitečné, neboť z obavy, že nás Pánbůh vidí a slyší, jsme si zvykli nemluvit sprostě, nelhat, nekrást a neničt veřejný majetek. Někomu ty prospěšné návyky vydržely na celý život.

Musím říci s plnou odpovědností, že chlumecká pětiletá obecná škola mi opravdu dala dobrý základ do života. Vzpomínám na ni rád a vděčně. Několik zážitků mi uvízlo v paměti nesmazatelně. Vidím je jako fotografie v památečním albu. Září 1937. Den úmrtí prezidenta Osloboditele. Jeho podobizna ve třídě byla přes dolní roh povlečena černou stuhou. Z okna bylo vidět, jak se u pomníku v parčíku vedle Sokolovny střídají legionáři a sokolové drží čestnou stráž. Pan učitel Mička dojatým hlasem vyprávěl o mládí Tomáše Masaryka, který se narodil jako syn chudého panského kočího, ale díky svému nadání a pílí se vypracoval tak, že se z něho stal velký učenec, politik a státník, vůdce protirakouského odboje a zakladatel Československé republiky, jehož oplakává celá naše země jako svého zemřelého tatínka. Pak se pan učitel chopil houslí a začal s velkým citem hrát píseň Teče voda teče přes velecký majr. Oblíbenou píseň pana prezidenta. Nakonec jsme ji všichni zpívali ve stoje a leckomu bylo do breku.

Září 1938. Už řadu dní žila celá republika v napětí. Každý jsme je znali z domova. Čekalo se, že republiku napadne německé vojsko. Byla vyhlášena mobilizace. Přes Chlumec jezdily vojenské transporty k hranicím. Mnozí otcové kluků z naší třídy museli narukovat. Vojáci psali na vagony křídou: Nedá-

me republiku německému čalouníku! Uprostřed hodiny se náhle kterýsi den ozvalo zaklepání a vešel voják, důstojník v polní uniformě s hvězdičkami poručíka. Měl ovinovačky, zbrusu nová, ještě nezačerněná bagančata. Na závním světle hnědém opasku mu viselo pouzdro s pistolí a na druhém boku polní láhev. Všichni jsme na něm mohli nechat oči... Vypadal ovšem unaveně, tváře měl zarostlé černým strništěm. Byl to tajemník chlumeckého městského úřadu pan Starý, tatínek našeho spolužáka Milana. „Pane učiteli, promiňte, že ruším. Projíždíme s transportem přes Chlumec na hranice, mám chvilku času, nemohl byste mi na pár minut uvolnit syna?“ Chtěl se s ním rozloučit.

Uplynulo jen pár dnů a konference zástupců čtyř velmocí v Mnichově 29. září 1938 rozhodla o nás bez nás. Republika byla přinucena odstoupit Německu Sudety. Jako by jí užili ruce a nohy. Nebylo to ke kloudnému životu. Pan učitel Mička měl v očích slzy, velice se rozhorloval nad tím, že nás Francie a Anglie, naši spojenci, na které jsme spoléhali, zradili.

15. březen 1939. To už jsem chodil do čtvrté třídy a místo pana učitele Mičky, který odešel do penze, pečovala o naše vzdělání obětavá, mateřsky laskavá paní učitelka Zdenka Obešlová. Byla na nás hodná, měli jsme ji rá-

di, i když jsme ji často zlobili, což se hodným učitelkám stává. Toho nebláhného dne byla šeredná plískanice. Brodil jsem se do školy mokrým sněhem. Už od rána jsem věděl, že se děje něco osudově zlého. Rodiče se tvářili ustaně, tatínek vyslechl ranní zprávy a nadával na Hitlera i prezidenta Háchu, proč jenom jezdil do toho Berlína a dal mu republiku jako na talíři. Události byly ovšem složitější, než aby je lidé mohli v celém rozsahu a důsledcích pochopit. Už od včerejška se vědělo, že se od republiky odtrhlo Slovensko, takže s republikou byl vlastně konec.

Naše paní učitelka Obešlová tentokrát nemusela nikoho okřikovat, seděli jsme v lavicích jako zařezaní. S očima červenými od pláče nám světovala, co se stalo: Německá armáda vstupuje na naše území. Jistě se objeví i v Chlumci. Nikdo ať se, proboha, do něčeho nezamíchá. Už v dopoledních hodinách přijely první obměně transportéry s hákovými kříži. Dva zastavily před školou. O hlavní přestávce jsme vyběhli ven a prohlíželi si zvědavě vojáky v černých uniformách s barety, na kterých měli stříbrné umrlčí lebky. Přijížděla nákladní auta plná vojáků v šedo zelených pláštích a zprohýbaných přilbách. Rozlézali se po městě, sebejistě hulákali na celé kolo. Kapsy měli plné našich peněz a v cukrárnách se cpali šlehačkovými dorty.

Druhý den ráno, když jsem šel do školy, spatřil jsem německého strážného v plné zbroji před vchodem pošty. Vojáci zabrali i nějaké třídy v dívčí škole jako přechodné ubikace. U spojovacích dveří mezi chlapeckou a dívčí polovinou přecházel rovněž voják v nízkých holínkách, přes rameno na řemenu pušku s bodákem.

Následující školní rok nás, páťáky, přestěhovali do sokolovny, kde byly v prostorách dnešní městské knihovny zřízeny dvě třídy. My jsme dostali nezapomenutelného a všemi žáky obdivovaného učitele Oldřicha Eduarda Leska. Elegantní, štíhlý, vysoký brunet s knírkem, nadšený divadelník, a dokonce dramatický spisovatel, autor několika divadelních her, které se hrály v Chlumci i jinde, jeden z inspirátorů a organizátorů Klicperových Chlumců, talent daleko přesahující svými schopnostmi hranice chlumeckého regionu. Jeho zásluhou jsem se každý den těšil do školy jako nikdy dřív, i když jsem měl školu rád vždycky. Dokázal vyučování proměňovat v zajímavou hru, při níž jsme získávali vědomosti novými, dosud nepoznanými metodami. Učili jsme se třeba nazpaměť celý Erbenův Zlatý kolovrat a pak jsme celou tu báseň dramaticky předváděli jako divadlo v improvizovaných kostýmech. Dodnes opatruji tlustý sešit z hodin české literatury s výstižnými krátkými životopisy básníků a spisovatelů, do nějž jsme si vlepovali jejich obrázky vystřižované z Mladého hlasatele. Jak živě uměl vkládat zeměpis! Ale i počty. Učil nás procítěně, nekolovrátkově recitovat a předčítat. On to byl, kdo ve mně probudil dychtivý zájem o literaturu, dějepis, četbu, divadlo i psaní slohů. Je mi velice líto, že jeho tragický odchod ze života tak nesouladně kontrastoval s tím, co dobrého vykonal pro své žáky, pro školu i pro město.

Po skončení páté třídy obecné školy jsem se přestupem na novobydžovské gymnázium s chlumeckou školou natrvalo rozloučil, ale stejně ve mně zůstala dodnes. A s mnohými z jejích učitelů mě různé okolnosti sblížovaly i potom. Mnoho dobrého mi dal skvělý vedoucí skautského oddílu učitel Josef Slaviček, náš klukovský vzor. Spousty krásných, převážně veselých, ale i jímavých divadelních i lidských zážitků mě navždy spojují s Toníčkem Lauterba-

chem, talentovaným hercem a spisovatelem. Připoutalo nás k sobě nezrušitelné přátelství z dob, kdy jsme jako Klicperáci vystupovali na různých jevištích, v Chlumci, Bydžově, Klamoši, Lomnici nad Popelkou i v Jiráskově Hronově a na Zemědělské výstavě v Praze (s Leskovou hrou Peldramové) a účinkovali i v rozhlasových hrách ve východočeském vysílání, a i později, když jsme spolupracovali v redakci Chlumeckých

listů. Divadlo s námi hrávalo i výborná učitelka a znamenitá ochotnická herečka Míla Andrová. Zapomenout nikdy nemohu ani na učitele a přítele Václava Hájka, skauta, zdatného kulturního pracovníka a vedoucího ducha Chlumeckého zpravodaje.

Mluvím o báječných učitelích, které nosím v paměti i v srdci. A tím vlastně mluvím o chlumecké škole, jejíž učitelé jsou stále duchovní páteří města

a úspěšně pokračují v rozvíjení základů hodnotné výchovy zdejší mládeže. Škola rozhodně není jen budova, do které povinně chodíme, ale především učitelé, kteří ji naplňují životem a kteří z ní dělají to, čím je a má být. Základem rozvoje duševních i tělesných předpokladů mládeže, užitečného doplňování jejich vědomostí a pěstování nezbytných dovedností a návyků.

Karel Richter

Od měšťanosty po starosty, aneb od Kaliny po Netolického

Josef Kalina se zasloužil o vybudování měšťanky

Říká se, že čas dovede být k lidskému konání milosrdný. Na špatné nechá zapomenout, dobré vyzdvihne. A vznikají legendy. Také jim věříte? Oni totiž jejich tvůrci si často u některých postav něco přidají, na jiné zcela zapomenou. Nevěřte proto nekriticky! V dějinách našeho městečka tomu není jinak. Na starostu, kterého dnes připomínám, čas dal spíše zapomenout. Ačkoliv úlohou osobnosti v dějinách se často rozebírají filozofové, historická pravda by měla zůstat základem poznávání. Nedávno jsem si přečetl, že dějiny již nemůže ani Bůh měnit, dějepisci je nejednou mění. Potom se v tom vyznejte. Ale něco na tom bude.

Pokud si všimáme chlumecké místní samosprávy, přijde-me k poznání, že někteří starostové byli opravdu první mezi rovnými, jiní v jejich vleku, nebo později ve vleku představitelů svých politických stran. Od roku 1849, kdy byla císařským nařízením provedena reforma veřejné správy a základním článkem samosprávy se stala obec, se v Chlumci vystřídala řada starostů. S fotografiemi některých se můžeme seznámit při návštěvě radnice, ale některé nenajdeme. Každý z nich zanechal sta podpisů na svých rozhodnutích, někteří své jméno zapsali hlouběji, než druzí. Nechci se pokoušet o stanovení pořadí, ale přece jen bych rád připomněl několik z nich, o kterých si myslím, že se zapsali do dějin výrazněji a neměli bychom jejich jména zapomenout. Je škoda, že legenda se vytvořila pouze kolem jména Zikmunda Kozelky.

Prvním, kterého chci připomenout, zejména pro jeho zásluhy o chlumeckou školu, je Josef Kalina. Tomu se ještě neříkalo pane starosto, ale protože byl prvním mezi měšťany, byl titulován jako měšťanosta. Teprve na konci jeho působení v čele města byl ve starých zápisech používán termín purkmistr. Až do poloviny minulého století tato funkce v Chlumci nad Cidlinou nebyla uvolněná, nýbrž čestná, s minimální odměnou, ale značnými povinnostmi spojenými

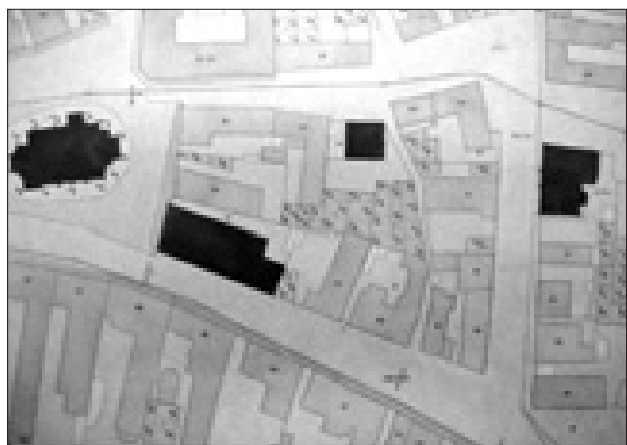
s každodenním úřadováním. Jeho osobě, podle mého názoru, místní dějepisci zůstali dlužni nejvíce.

Josef Kalina byl opravdovým patriotem, narodil se v Chlumci 25. ledna 1830 jako syn kloboučníka v dnešní Husově ulici. Také jeho maminka pocházela z Chlumce. Nevěstu si přivedl z Přelouče a ještě, než byl zvolen do čela městské rady, koupil dům čp. 62 uprostřed náměstí. Dnes je zde prodejna květin, ale obchodníci se zde střídali od nepaměti. Protože dům býval již dávno patrový, v přízemí býval obchod, ve dvoře stál a v patře bydlívala místní honorace: důstojníci od dragounů, lékaři, právníci. Také Kalina byl obchodníkem. Starostou byl zvolen v roce 1873. Jeho předchůdcem na starostenské židli byl poštovní mistr Leopold Čermák, který město provedl úskalím rakousko-pruské války a vysloužil si za to dokonce císařské vyznamenání. Čermákovu podobiznu na radnici najdeme, Kalinova chybí.

Na nového starostu čekalo hodně práce. Městečko, ačkoliv bylo sídlem zastupitelského okresu a okresního soudu, nemělo žádné potřebné zázemí, aby plnilo funkce regionálního centra podle nových požadavků. Území se přestalo spravovat z panských kancelářů a jiná zařízení, než hraběcí, v městečku nebyla. Ačkoliv městečko bylo ryze české, v panských kancelářích se podle sdělení starších dějepisců používala pouze němčina, kterou se naučilo používat i veškeré služebnictvo. Také u vojska se používala pouze němčina. Smíšená obecná škola, donedávna pod církevní správou, neodpovídala potřebám. Chlumec nad Cidlinou byl ryze české město a přesto i mezi středními vrstvami se podle zpráv starších dějepisců často užívala němčina. Teprve s koncem války 1866 začíná být čeština slyšet nahlas i na veřejnosti. Významnou úlohu při tom měly sehrávat české školy. Na venkově jsou zakládány veřejné obecní školy jako houby po dešti, ve městech vznikají první měšťanky a česká gymnázia. Podle nového školského výnosu měla v sídle každého politického okresu vzniknout jedna měšťanka. V Novém Bydžově právě zakládali reálné gymnázium, k tomu přidali dívčí měšťan-

Inzerce

ku a pro založení chlapecké měšťanky se vytvořil prostor u nás. Toto řešení podporovala okresní školní rada. Zastupitelstvo se možnosti ujalo díky iniciativě měšťanosty Kaliny. První ředitelem měšťanky se stal Josef Procházka, který přišel z Čáslavi a v Chlumu se nakonec dočkal i nového školního paláce, který je spojován s Kozelkovým jménem. V této nové škole řediteloval ještě 10 roků. Současně se zřízením nové měšťanky bylo potřeba vyřešit její umístění, když dosavadní obecná škola byla zcela zaplněna. Málodko z žáků, ale i učitelů by si dokázal představit, že v tehdejší první třídě bylo 196 žáků, v páté 93 a celkem měla chlumecká obecná škola v pěti třídách 597 žáků. Byla tam, kde je dnes Klub důchodců. Pro novou školu byl zakoupen přízemní dům čp. 50/I a bylo rozhodnuto o jeho úpravě pro měš-

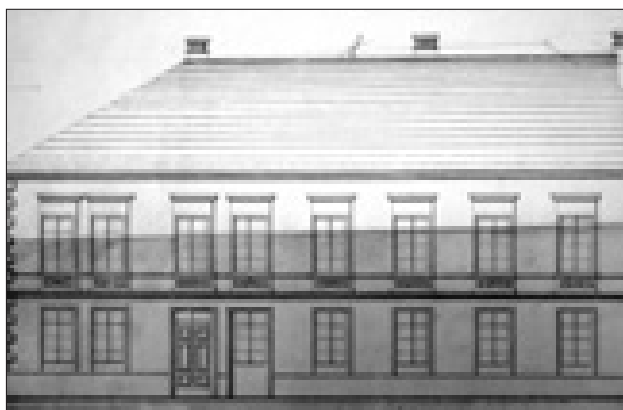

Regulační plán V. Kroutila z roku 1885. Vedle všech tří chlumeckých škol je vyznačena kanalizace v Husově ulici, Klicperově ulici a na části náměstí. K pořízení plánu a výstavbě měšťanské školy došlo za starosty Josefa Kaliny (SOkA v Hradci Králové)

řanskou školu. Na vyhotovení plánu přestavby se spolupodílel místní stavitel Matěj Žák a vlastní stavbu prováděli stavitelé Václav a Josef Štěpánkovi z Mladé Boleslavi. Předání školy v roce 1875 se nakonec neobešlo bez rozporů, ale protože nebylo kam žáky umístit, byly ukončeny smírem. Vyučování zatím probíhalo ve staré škole, která byla zbourána ve třicátých letech minulého století. Dnes je na jejím místě zadní vjezd do hotelu Astra a Vackova penzionu. Učilo se ale také v protějším domě čp. 45 v Husově ulici.

Josef Kalina podporoval také vyučování průmyslové školy pokračovací zřízené již při obecní škole v roce 1872. Ta měla přispět k dalšímu teoretickému vzdělávání učedníků, když praktickou část zcela ovládali jejich mistři. Těm se však taková škola ne vždy zamlouvala, protože krátila čas na práci, kterou byli učedníci pověřováni, často i mimo řemeslo. Následně byla v roce 1880 změněna v pokračovací školu hospodářskou se zaměřením na zemědělský dorost, ale v roce 1888 je opět zřízena škola pokračovací řemeslnická. Řemeslníci již měli povinnost učit do školy vysílat podpořenou určitými sankcemi. Měšťanosta Kalina byl také u stavby pomníku V. K. Klicpery. Jedním z prvních iniciátó-

rů byl známý vlastenec Josef Daněk, ale také ředitel školy Václav Laňar a lékárník Jan Scherks. Kalina jim v jejich úsilí vycházel velmi vstříc. Součástí velké vlastenecké slavnosti v roce 1874 bylo i odhalení pamětní desky na Klicperově rodném domku. Tu zde najdeme dodnes, i když domek byl v třicátých letech minulého století stržen. Již v roce 1878 byla v zastupitelstvu projednávána iniciativa ke zpracování situačního a regulačního plánu, která byla v roce 1885 dovedena do cíle vypracováním plánu civilním inženýrem Čeňkem Kroutilem z Kolína. Iniciativa k vypracování regulačního plánu patřila k prvním ve východních Čechách. Za Kalinova starostování byla vyhotovena první chlumecká kanalizace podle projektu Ing. Kuthana z Nového Bydžova, první dlažba náměstí a chodníku na severní straně. Součas-

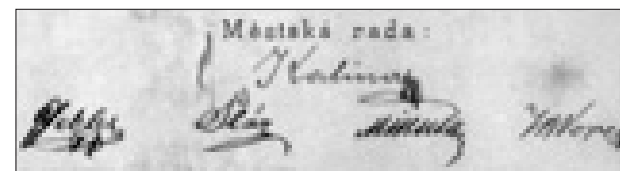
Plán měšťanské školy vypracoval chlumecký stavitel Matěj Žák (SOkA Hradec Králové)

ně s náměstím dostala nový zpevněný povrch také dnešní Jungmannova ulice. Již v jeho dobách byli dodavatelé městských zakázek vybíráni v oferetním řízení. Kolem chodníku na severní straně náměstí vznikl zádrhel, neboť nejprve komise vybrala a zastupitelstvo schválilo chodník z šamotových cihel. Následně si vedoucí stavebního odboru postavil hlavu, že takový chodník nedovolí, a zahájil samostatně jednání o chodníku z lámaného porfyru (druhu pískovce) z Tatobit.

Když byla dokončena měšťanská škola, mohli nejprve divadelní ochotníci používat její sál pro divadlo a sokolové tělocvičnu ke cvičení. V polovině osmdesátých let však nový školský zákon nařizoval oddělenou výuku chlapců a dívek. Opět zde byl nedostatek výukových prostor. Měšťanka byla sloučena s obecnou školou chlapeckou a sál byl zrušen a přestavěn na školní třídy. Bylo navrženo, že by divadelníkům i sokolům mohla sloužit stará škola. Společnou prohlídkou bylo zjištěno, že by tamější prostory pro tuto činnost ani po úpravách dobře nesloužily, a hned přišel návrh, aby nový sál byl přistavěn k radnici. Tato myšlenka se táhla až na přelom století, kdy dokonce variantní plán řešení zpracoval stavitel a architekt Mráček z Prahy, který zde stavěl školu. Zřejmě vzhledem k výstavbě okresního domu, ale také k iniciativám k výstavbě Národního domu se sálem a tělocvičnou, a dokonce peněžním sbírkám na tento dům, byla myšlenka radničního sálu opuštěna. Tehdejší chlumeck-

kým školám však opatření prospělo, stav žáků připadajících na jednu třídu se snížil. Z výkazu odeslaného ředitelem Procházkou vyplynulo, že v pěti třídách obecné chlapecké školy bylo ve školním roce 1886-1887 267 žáků a ve třech třídách měšťanky bylo 125 chlapců. Dívky zatím svou měšťanku neměly a musely čekat, až se postaví zcela nová škola. V okolí bylo zřízeno již několik obecných škol. Například lučická měla v roce 1879 109 žáků a pro ně by bylo vedle chlapecké měšťanky potřeba zřídit také dívčí.

Starosta Kalina podporoval vlastenecké vzepětí, ke kterému v sedmdesátých a osmdesátých letech docházelo. Pod jeho vlivem se postupně veškeré veřejné nápisy a vývěsní štíty dosud psané německy začínají přepisovat česky. Německy psané zůstávají vývěsní štíty u židovských obchodníků

Fotografii měšťanostky Josefa Kaliny nabídnout nemohu, náhradou je jeho podpis s celou městskou radou u Wenzelova diplomu, poslední patří náměstkovi Vorlovi (Nemáte náhodou Kalinovu fotografii doma v krabici?)

a označení úřadů. Rozvíjí se také spolková činnost. Pražský Sokol byl založen před sto padesáti léty v roce 1862, chlumecký 1883. Letos tomu bude 130 let. V roce 1876 byl také spoliiniciátorem vzniku Sboru dobrovolných hasičů a aktivním členem velitelského sboru chlumeckých ostrostřelců. Jako ostrostřelec i jako radní inicioval v roce 1871 zakoupení střelnice od hraběcího velkostatku. Kdoví, zda tušil, že jednou poslouží pro městskou nemocnici? Byl to dobrý počín, který později umožnil stavbu školy na místě, kde Hynek Wenzel zřídil první nadační nemocnici. Jeho zásluhy o město si velmi vážil a podpořil iniciativu k jeho jmenování čestným občanem v roce 1877. V roce 1872 byl po vydání nových stanov spolek ostrostřelců velmi aktivním při organizování veřejného života ve městě. V květnu 1876 byl vypracován vedle tržního také nový hasičský řád pro město Chlumeck. V roce 1882 vznikla Řemeslnicko-živnostenská beseda, byl také při založení Okrašlovacího spolku v roce 1885. Radnice ve spolupráci s Okrašlovacím spolkem pořádala opakovaně městský ples, jehož čistý výtěžek byl věnován na chudinský fond. V archivních dokladech se mně také podařilo získat také stanovy Chlumeckého vlasteneckého výpomocného spolku ženského pro království České. Jen málodko by v tomto humanitárním spolku hledal pozdější Červený kříž. U jeho zrodu byly manželky tehdejších chlumeckých radních a dalších elit: Kalinová, Mazancová, Tachauová, Fričová atd. Funkce se vzdal v březnu 1887 po volbě městského lékaře. Zda to byla reakce na výsledek této volby MUDr. Steina, nebo proto, že se mu spolupráce se stávajícím zastupitelstvem nedařila, nebo byla jeho abdikace motivována jinými příčinami, zatím nevím. Město bylo dost zadluženo, městská kasa stačila sotva pokrývat provozní náklady školy, nemocnice a dalších zařízení. Na rozvoj nezby-

valy prostředky a to přivedlo městské představitele k zavedení místní daně z nápojů. Mělo se platit z piva, vína a kořalky (říkalo se také kořalečné). Ačkoliv v jiných městech již takovou daň měli a byla v souladu se zemským zákonem, záměr vyvolal velkou opozici. Zejména hostinští iniciovali petici proti zavedení daně, odeslali stížnosti všem tehdejšími správním úřadům a vyslali dokonce delegaci i do Prahy na samotné místodržitelství. Toto úsilí nakonec nebylo úspěšné, daň byla zavedena, ale starostovi tyto události jistě nějaké vrásky také přinesly. V posledních měsících volebního období, které skončilo v květnu 1887, již neúřadoval a v nových volbách nekandidoval ani za člena zastupitelstva. Historické zkušenosti nás mohou vést k poučení, že nezávislá volba starosty (dnes diskutovaná přímá volba) nemusí být vždy ku prospěchu obce. Dříve zastupitelé častěji, než je tomu nyní, rozhodovali tajným hlasováním a to vedlo k tomu, že se vždy starostovi nedařilo prosazovat vlastní záměry. Někdy to bylo ve prospěch, jindy ke škodě věci. Když v roce 1882 bylo vypsáno výběrové řízení na městského tajemníka, přijal volbu mladého, JUC. Františka Fuxy z Prahy. Ten ale sotva po dvou letech odešel se získanými zkušenostmi zpátky do města Královské Vinohrady (tehdy ještě samostatného). Bylo zajímavé sledovat, že při dalším vypsání výběrovém řízení, když se přihlásilo 41 uchazečů, rád by přijal někoho zkušeného z práce městského tajemníka. Byla jich celá řada. To, že nakonec zastupitelé v tajné volbě přijali Zikmunda Kozelku, mu zřejmě velkou radost nedělalo. Nezbyvalo, než aby volbu vzal na vědomí. Jistě netušil, že z Kozelky bude jednou chlumecký starosta, který svou slávou překryje jeho aktivní podíl na rozvoji města. Ačkoliv se za jeho života ulička z náměstí ke dvoru nazývala v lidovém podání jeho jménem, dnes u nás žádnou ulici s jeho jménem nenajdeme a myslím, že byl neoprávněně zapomenut. Zemřel v roce 1906 ve věku 75 let a ještě počátkem století byl členem městského zastupitelstva. Jeho hrobku, hrozící rozvalením, najdeme nedaleko Kozelkova posledního místa odpočinku na městském hřbitově. Na Kalinův odkaz, zejména zásluhy o rozvoj školy, o vypracování prvního polohipotetického a regulačního plánu i ostatní aktivity, které jsou někdy připisovány až starostovi Kozelkovi, bychom neměli zapomínat! Byl zcela určitě nejvýznamnějším představitelem města v druhé polovině 19. století.

-ijv-

Omluva

Jako autor článku uveřejněného v Chlumeckých listech „Taková jsme byli?“ jsem byl upozorněn několika čtenáři, že při porovnávání současné ceny uhlí a ceny z roku 1912 jsem se dopustil toho, že k ceně 1,70 Kč za 1 q před sto lety jsem přiřadil cenu 3 500 Kč. Tolik se zatím platí, ale opravdu za jednu tunu. Velmi se omlouvám za tuto nepozornost a přeji, aby to ještě dlouho vydrželo.

S pozdravem

-ijv-

Exemplární případy likvidace kulaků na Novobydžovsku

Zřejmě nejtvrději byl potrestán na území někdejšího okresu Nový Bydžov sedlák - kulak Rudolf Dvořák (nar. 7. 9. 1918) z Káranic. Vystudoval obecnou školu ve Staré Vodě, poté měšťanskou školu v Chlumci n. C., odkud přestoupil na Hospodářskou školu v Kuklenách a po absolvování školy pracoval u rodičů na jejich hospodářství. V roce 1947 převzal hospodářství o výměře 26 ha. 8 ha bylo ovšem psáno dále na jeho otce jako jeho „výminek“, proto tato výměra později nepropadla státu. Již rok předtím se oženil se svou manželkou Věrou rozenou Břizovou. Dvořák si rovněž zakoupil traktor, který mu byl ovšem nuceně vykoupěn s tím, že u něj není zcela využit. Jeho hospodářství bylo druhé největší v obci. Po únoru 1948 založil Josef Müller ilegální skupinu učitelů, národních socialistů na popud učitele Jana Karpíška, učitele v Ústí nad Labem. Taktéž Müller sám byl učitelem v Ústí nad Labem a spolu s Karlem Bohuslavem z Chomutova vytvořili ilegální spolek nazvaný „Masarykova učitelská organizace“. Vlastním iniciátorem měl být ovšem učitel Prokop z Teplic odsouzený již před rokem 1952 jako člen ilegální organizace nazvané „Masarykův odboj“ vedený bývalou poslankyní za národně socialistickou stranu Miladou Horákovou. Na počátku roku 1950 kontaktoval Dvořák svého švagra Müllera, který se zatím stal vedoucím této odbojové skupiny, a požádal jej o pomoc. Ta měla spočívat v tom, že Müller měl napsat dle Dvořákových instrukcí dopisy, jejichž účelem bylo zabránit funkcionářům KSČ v Káranicích a v okolí v založení JZD. Dvořák informoval Müllera, že má dojít k založení JZD v obcích Chudeřice, Kosičky a Lovčice. Mimo jiné se zmínil, že v zakládání JZD v okrese Nový Bydžov se velmi angažuje tehdejší poslanec Národního shromáždění Václav Pavlíček z Kosiček. Müller měl proto Pavlíčkovi napsat, že pokud se nevzdá poslaneckého mandátu, bude zastřelen. Další dopisy, kde vyhrožoval smrtí, zaslal předsedovi akčního výboru Národní fronty v Káranicích Šimákovi. Podobné dopisy zaslal

i manželkám dalších místních funkcionářů, a to Petrovického, jenž byl předsedou rozpisové komise, a Veselého z Chudeřic. Dopisy zaslali manželkám uvedených funkcionářů v domnění, že dosáhnou většího psychologického účinku. Dle StB se mu činnost dařila, neboť se v Chudeřicích později rozpadlo JZD prvního typu. Další dopisy zaslal funkcionářům MNV ve výše uvedených obcích a dále i do obce Sopřeč, kde chtěl zabránit rozparcelování usedlosti svého bratrance Kučery o výměře cca 30 ha. Tím se mu mělo podařit, že v Káranicích ani Sopřeči nebylo ještě ani v roce 1952 JZD vůbec založeno (v době, kdy byl zatčen) a v Kosičkách pak bylo JZD pouze prvního typu. Ve výše uvedených obcích se o těchto dopisech mluvilo a část zemědělců údajně z tohoto důvodu chtěla dál soukromě hospodařit. Dle StB Dvořák později změnil taktiku a začal propagovat vznik JZD, do kterého chtěl také vstoupit, aby mohl skrytěji provádět protistátní činnost.

Obžaloba mu kladla za vinu, že po odeslání těchto dopisů zakládání JZD uvázlo a byly tak jednou z příčin, jež bránily kolektivizaci vesnice. Činnosti tato skupina zanechala již v roce 1950, neboť byli zastrašeni zatčením Jana Prokopa a následným procesem s Miladou Horákovou. Dvořák byl zatčen roku 1952 a v roce 1953 odsouzen Krajským soudem v Ústí nad Labem. Při jeho odvolání u nejvyššího soudu v Praze 24. září 1953 soud nepřihlédl k vyjádření MNV a JZD a nepřipustil ani výslech předsedy KSČ B. Šimáka ani dalších svědků J. Vojtiška a F. Strnada, kteří byli ochotni svědčit v jeho prospěch, a trest odnětí svobody ve výši 16 let a konfiskaci majetku potvrdil. Dvořák se u soudu bránil tím, že svými dopisy chtěl protestovat proti nesplnitelným dodávkám a že jeho kladný vztah k lidové demokratickému zřízení je patrný z jeho vysoké dodávkové morálky. Zprávy o jeho pověsti nemohl nejvyšší soud připustit podle svého zdůvodnění s tím, že své hospodaření spojoval s vykořisťováním z cizí práce (v hospodářství měl, dokud to bylo po-

voleno, na výpomoc vždy alespoň jednu pracovní sílu) a jakož i z toho důvodu, že poslouchal zahraniční rozhlas, a proto není důvod k pochybnostem a výslech výše uvedených by byl zbytečný.

Jeho otec Josef Dvořák z č. p. 6 vlastnil hospodářství o výměře 22, 24 ha. Usedlost a 15 ha půdy přenechal svému synovi Rudolfovi a až do 1. 4. 1953 plnil dodávky. Rudolfu Dvořákovi rozsudkem krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. června 1953 byla vyvlastněna polovina zemědělské usedlosti č. p. 6. Druhá patřila jeho manželce Věře. Zabavena byla ovšem celá usedlost mimo jiné i 3 koně, 12 kusů hovězího dobytka, 10 prasat různé váhy, 36 slepic atd. Celou usedlost převzalo JZD Káranice. Polovina ceny usedlosti proplacena JZD Káranice a odeslána na ONV Nový Bydžov. JZD zde zřídilo vepřín, sklad krmného obilí a šrotovnu. Věra Dvořáková se vystěhovala z Káranic i se svými třemi dětmi již 11. 1. 1953 do Cerhenic u Kolína¹. Její manžel Rudolf Dvořák se k ní po odpykání trestu přistěhoval a bydleli spolu v č. p. 21. Dvořák se poté živil jako dělník v cihelně. Josef Dvořák brzy po zatčení svého syna vstoupil do místního JZD. V obcích Káranice - Chudeřice byl svého času velký odpor proti zakládání a vstupu do JZD a i když zde JZD vzniklo, brzy se rozpadlo, jak je to doloženo v materiálech okresního církevního tajemníka v Nové Bydžově. A tehdejší činitelé si jako viníka vybrali druhého největšího sedláka Dvořáka, když předtím zvažovali, že vinu za rozpad družstva „hodí“ na největšího místního vlastníka půdy Emanuela Černého. To potvrzuje i zaznamenaná debata chlumeckého děkana Pavluse s pracovníkem ONV Nový Bydžov Radoňem o JZD v Chudeřicích.

Pavlus - V Chudeřicích bylo založeno první JZD na okrese, a když mělo dojít k rozorání mezí, tak tomu nechtěli. Konečně, když je rozorali, tak, jak jsem slyšel, si je lidé opět narovnali.

Radoň - Chudeřice jsou kaňka celého okresu, je tam málo obyvatel, asi 33, a z toho družstevníků bylo 27. To udělalo velkou chybu, že byla u JZD jen jedna žena a ostatní v něm nechtěly

pracovat, třebaže jejich manželé byli vzornými členy JZD. Konečně se ženským povedlo strhnout muže nazpět. Nyní žádali o ustanovení státního statku.

Pavlus - Jak je to možné? Vždyť přece v Chudeřicích JZD nezabíralo budovy a asi před 14 dny dostal pan [Emanuel] Černý z Chudeřic rozkaz, aby se vystěhoval z domu, na který měl dekret až do smrti jej využívat.

Radoň - To byla tzv. likvidace venkovských boháčů. Černý stál za skupinou rozvracečů, švalby, aby vzaly děti a lehly si na mez, až je budou rozorávat, a konečně to byl také jeho návrh, aby udělali nové meze².

Odbojová skupina Brož a spol.

Tato skupina byla založena poté, co jeden ze spolupracovníků StB oznámil, že v obci Žlunice je nespokojenost se současnou politickou situací. Velitel StB z Nového Bydžova proto vyslal jednoho z pracovníků StB do obce Žlunice, který se zde vydával za agenta CIC a v krátké době zde založil odbojovou skupinu. Ovšem ani pracovník StB ani jeho velitel si vytoženou pochvalu nevysloužili, právě naopak. Podle svých nadřazených nechali totiž skupinu přilížit rozrůst a místo skupiny o několika jedincích vytvořili skupinu, jež získala několik desítek sympatizantů. Z nich zvláště ti mladí chtěli přikročit k činu. Dle dobové terminologie je nazývána jako protistátní nebo záškodnická skupina. Všichni její členové byli obviněni z velezrady. Brožova skupina vyvíjela protistátní činnost na Novobydžovsku, a to zejména v obci Žlunice a blízkém okolí. Jednalo se zejména o tyto osoby:

Ladislav Brož, nar. 24. 6. 1913, Žlunice 22. Samostatný rolník a kolář.

Josef Černý, Vinary 46, samostatný rolník s výměrou 7, 45 ha. Člen agrární strany, Národního souručenství a lidové strany. Po únoru 1948 vyakčněn z MNV, kde za lidovou stranu zastával funkci náměstka předsedy. Od roku 1949 rozšiřoval letáky proti KSČ a výzvy k obyvatelstvu, aby tvořili ilegální trojky.

Josef Hnát, nar. 24. 3. 1912, Sekeřice č. p. 25. samostatný rolník. Za 1. republiky předseda místní skupiny agrárního dorostu.

Jaroslav Horák, nar. 24. 4. 1914, Vinary 77. Samostatný rolník, člen agrárního dorostu, Národního souručenství, po válce lidové strany. Po únoru

1948 „vyakčněn“ z národního výboru, neboť se stavěl proti socializaci vesnice a zakládání JZD.

Jaroslav Odvárko, nar. 1928, Žlunice 51. Účastnil se akcí této skupiny v roce 1949 a 1950. Z rodiny malorolníka, pracoval jako traktorista. Činnost v této organizaci ukončil nastoupením vojenské služby v říjnu roku 1950. Poté dělník u Vítkovických staveb.

František Volejník, nar. 1922, Žlunice č. p. 22, obchodní příručí, syn rolníka, hostinského a obchodníka, navrhl akci proti bezpečnostnímu referentovi OV KSČ Sýtnému. Na popud údajného agenta CIC se snažil získávat členy na Chlumecku. Vytipování jako možní spolupracovníci byli navrženi Kvasnička z Klamose a MUDr. Petr Poliščuk [ve spise je uváděn jako Policzuk]. Poliščuk byl odborný plicní lékař v Chlumci. Rus, který přišel do ČSR po první světové válce jako uprchlík - gymnaziální student. Nejprve pracoval jako dělník na silnicích a pak byl přijat na univerzitu v Praze, kde studoval a absolvoval lékařskou fakultu. Vykonával praxi v pražských nemocnicích, kde se seznámil se zdravotní sestrou, svou budoucí manželkou. Okolo roku 1933 se přistěhoval do Chlumce. V letech 1946 - 1947 si postavil pod zámeckým parkem [v dnešní Máchově ulici] dřevozděnou vilku švýcarského stylu. Jestli došlo skutečně ke kontaktování, není již možné zjistit. Kvasničku doporučil Volejníkovi František Papík z Písku, který s ním byl ve vězení. Sám Papík spolupráci odmítl, neboť byl již dříve vyšetřován v souvislosti s vraždou příslušníka SNB v Chlumci n. C. Kvasnička později svědčil proti Volejníkovi a mimo jiné uvedl, že když byl kontaktován z obavy, že se jedná o provokaci, vše ohlásil na SNB v Chlumci n. C.³ Brožova skupina byla obviněna z velezrady a sdružování proti republice. Na návrh Krajské správy státní bezpečnosti nebyl jejich případ projednáván veřejně.

Činnost této skupiny nebyla příliš velká, prováděla zneklidňovací akce v roce 1949 a 1950. Např. v Kozojedech poblíž kostela postavili šibenici s nápisem „Smrt bratřím Linkovým a spol.“ Napíchali hřebíky do pneumatik osobního auta politického tajemníka Svobody z Chlumce. Zastrážovali funkcionáře KSČ [zřackovali některé místní funkcionáře, jiným vytloukli ok-

na a vysvlékli asi 2 příslušníky SNB z uniform. Jedním z těchto příslušníků SNB měl být i jistý Kvasnička, který to ovšem nenahlásil] a lidsprávy s cílem zabránit budování socialismu na vesnici. V roce 1950 svou činnost přerušili. Výše zmiňovaný agent, který byl v době svého pobytu ve vězení, získán StB pro spolupráci a ve spise je označen jako informátor č. 9, podal veliteli StB v Novém Bydžově Ladislavu Růkrovi zprávu, že jej kontaktoval Brož ze Žlunice, jestli nemá spojení na západ, a svěřil se mu se svými akcemi proti komunistům v letech 1949 a 1950. Dle agenta přijel k němu Brož 20. 3. 1952 kupovat seno, kdy agent začal rozmluvu tím, že Brož dal na schůzi ve Žlunici Miloslavu Malátovi pár facek, až spadl pod stůl. Brož na to, že komunisty jenom řezat, mlátit a zabít. Agent si poté Brožovi postěžoval, že ačkoliv jeho matka nemá žádný dobytek, stejně ji komunisté nutí, aby odvedla 700 l mléka, 380 kg vepřového, 400 kg hovězího a asi 800 vajec, a [potravinové] lístky jim žádné nedali, a že v kriminále se měl lépe nežli doma. Poté se Brož pochlubil svými akcemi proti komunistům a agent mu odvětil, že holýma rukama nic nesvedou. Brož se mu svěřil, že má doma pistole a pušky. Konkrétně se jednalo o jednu pušku ruské výroby a druhou dostal od Oldřicha Hníka, který ji neodvedl, když skončil u Finanční stráže. Rovněž agentovi uvedl, že jeho bratr byl neprávem obviněn ze zločinu a jeho švagr, když měl být podruhé zatčen, byl na své zatčení upozorněn a utekl do Německa. 5. dubna 1952 se agent č. 9 opět sešel s Brožem a bavili se o zahradníkovi Smolařovi, který se stavěl proti odevzdání traktoru. Dle jejich rozhovoru zahradník Smolař ze Žlunice byl odvezen do „blázince“, protože bránil svůj majetek a ohrožoval výkupci při výkupu. Smolař šel na nákupčího se sekerou a nožem. Brož řekl agentovi, že se nestavěl proti jeho odevzdání, ale požadoval za něj 100 000 Kčs, které za něj předtím vydal, a peníze chtěl z ruky do ruky. Podle Brože se Smolařovi nemohlo nic stát, neboť měl papíry na to, že je blázen a má určeného opatrovníka. Brož tvrdil, že by se o tom mělo vědět v cizině, aby věděli, jak se tady jedná s lidmi. Agent vyzvídal, jestli Brož nemá také něco společného s požáry, které tehdy byly zřejmě úmyslně založeny v obci

Dětenice a jinde na Jičínsku. Brož to popřel s tím, že z tohoto je podezřelá jistá Tobiášová z obce Slavhostice nebo její syn. Dle agenta měl být Brož přívržencem agrární strany, neboť dostával od Vršaly [Bohumil Vršala, Žlunice č. p. 50, výměra 35 ha. Obviněn ze sabotáže. Jako příklad jeho špatné práce v tisku uváděno, že ty samé dojnice, dokud je vlastnil on, dávaly denně jen 38 l, zatímco v JZD dávaly denně 60 l mléka⁴. Odsouzen soudem v Novém Bydžově dne 28. 5. 1953 k odnětí svobody na 5 let, propadnutí majetku ve prospěch státu, ztrátě občanských práv na 5 let a k zákazu pobytu v okrese Nový Bydžov do 10 let. 19. 6. 1953 vystěhován do Žatce - Roztyly a spolu s ním i jeho manželka Božena. Velitel okresního oddělení StB Ladislav Růkr proto založil 23. dubna 1952 skupinový svazek s názvem Brož a spol. a rovněž schválil nasazení druhého agenta (tzv. agenturní kombinaci) s krycím jménem „Sedlák“, který se vydával za agenta CIC. Brož je popisován agenty jako majitel zavedené kolářské živnosti, vlastníci 5 ha polí a 7 kusů hovězího dobytka a postrach místních komunistů, neboť se hned pral. Rovněž jeho otec svého syna podporoval a říkal před agentem: „Copak je možné takhle žít jak chudák Vršala, dře se jako chudej a pořád mají málo a on nemá co jíst a teď mu to chtějí ještě vzít a jeho vyhnat“⁵. Agent „Sedlák“, aby zvýšil svou důvěryhodnost, uvedl, že je napojen na někdejšího ministra vnitra Josefa Černého z Nepolice a bývalého politického komisaře okresního úřadu v Novém Bydžově Božka. Tento agent Brože navštívil několikrát a Brož mu věnoval i jednu ze svých pistolí s náboji. Krajskou prokuraturou v Hradci Králové Brož obviněn, že získal pro spolupráci Horáka a Volejníka a informoval Hnáta. Získaných osob pro spolupráci bylo ovšem mnohem více. Těmto osobám Brož uvedl, že má napojení na agenta CIC, který mu přislíbil dodat i zbraně. Díky tomu, že agent „Sedlák“ si chtěl zasloužit pochvalu a díky špatnému agenturnímu vedení se organizace začala téměř lavinovitě rozšiřovat. Brož během relativně krátkého času získal mnoho lidí, kteří byli ochotni zúčastnit se odboje proti komunistům. Stanovil vedoucí odbojových skupin v některých vesnicích, k čemuž přispěl ve své horlivosti právě agent „Sedlák“,

a StB nakonec musela vybrat jen několik nejhorlivějších Brožových spolupracovníků. Jeho spolupracovníky měli být např. bratři Bourové z Kozojed, v Kozojídkách Jampílek, ve Slavhosticích bývalý starosta Košátko, jehož dva synové emigrovali. Ve Sběři Cejnar a další lidé. Jak vidno, mnozí lidé by ze zoufalství bojovali proti komunistům i se zbraní v ruce. Např. Jampílek věděl, že bude vyvlastněn, ale že s tím nebude moci nic dělat. Košátko zase popisoval, že jej jako podezřelého ze založení požáru vyšetřovali příslušníci SNB a chtěli po něm, aby udělal 100 dřepů. Košátko to odmítl s tím, že je příliš starý. Na to jej jeden popadl za krk a druhý za vlasy a říkali mu, že kdyby nebyl tak starý, tak by s ním zatočili. Brož sdělil agentovi, že Otto Boura si před něj klekl na kolena, sepal ruce a řekl: „Pane Brož, když budete něco dělat, já jdu s vámi celým tělem a duší i život dám proti komunistům všanc, radši nežít, nežli takhle žít!“ Hnik agentovi zase svěřil, kolik lidí převedl přes hranice, a poté, když byl již mimo službu, odvezl je do obce Klenčí (okres Domažlice), kde byli převedeni na druhou stranu hranic.

Brož chtěl po agentovi „Sedlákovi“, aby odeslal do zahraničního rozhlasu zprávu. V této zprávě líčí, že po únoru všichni členové MNV ve Žlunicích začali postupovat hodně úředně. Vinčálek měl však do týdne vytlučená okna a jeho činnost začala pomalu ochabovat. Předseda MNV Bohumil Malát postupoval také hodně úředně, ale přitom hodně lidsky, sousedsky a považoval i tzv. venkovské boháče za své spoluobčany. To se ovšem nelíbilo ostatním členům MNV. Předsedova pravomoc proto pomalu ustupovala do pozadí a hlavního vedení se ujal Miloslav Malát. V jednání s občany dělal dojem hodně přátelský, jeho největší radost ale byla, když někoho mohl „utopit“. U mnoha občanů měl proto dle Brože na svědomí, že jim byly uloženy tresty a mnohým byla zaražena i domácí porážka a oni potom i s dětmi živořili. Ač sám Malát zabíjel i dva vepře do roka a ještě prodával na volno. Dále popisuje ve zprávě pro agenta: „To je u něj asi ten socialismus. Jak se z toho jednou zodpovíš, Miloslave Maláte? Všichni Boha zavrhují, najednou se však stali strašně zbožnými. Soudruh Navrátil začal chodit do kostela a pilně chodil i Jaro-

slav Malát, který se stal církevním špiclem. Proč nechodíš i nadále? Či již jsi dosáhl toho, co jsi potřeboval?“ [církevními důvěrníky pro obec Žlunice byli - Vinčálek Stanislav, Malát Miloslav, Malát Bohumil⁶].

A Brož dále pokračuje „Václav Malát, bývalý předseda KSČ to dotáhl z nich nejvýše. Byl jmenován oblastním kontrolorem s měsíčním platem 12 000 Kčs a osobním autem někde ukradeným k používání. Proč by neobcházel v noci ves a neposlouchal sousedy pod okny. To přece za to stojí. Vždyť je pánem!!! Jeho funkci v obci v obci převzal Šebek. Následuje jeho příkladu, už si pěkně sedl do teplého místečka se slušným příjmem a hlavně nemusí dělat. Všichni ti to soudruzi stále u sebe nosí zbraně. Proč se bojí, když myslí, že dělají vše správně. Když se stal Mrňák novým tajemníkem, brzy byl odvezen zahradník Smolař, protože chránil svůj majetek, který poctivým způsobem nabyl. Nelidští tvorové, členové SNB z Vysokého Veselí, všude nenáviděný Mažaron Byro a drzý Kvasnička přišli zahradníka navštívit do jeho skleníku, docela drze si poručili květinu a přitom surovým způsobem svou oběť spoutali a odvezli. Jiní pochopové již čekali, urazili zámek, kde byl chráněný traktor uložen a docela sprostě jej ukradli. Že zničili osmdesátileté rodiče a 20 let nemocnou sestru, o které se zahradník Smolař staral, je jim lhostejné! Jak se budete zodpovídat z těch svých kousků, které jste natropili? Odpata musí přijít a pak žádné výmluvy nepomohou!! Žádný z vás zaslouženému trestu neujde!“⁷ Brožova skupina rovněž informovala agenta, že žlutický B. Vršala se hrouť pod nátlakem komunistů a má být vystěhován. U Huška z Loučné Hory převzali sklizeň obilí, platí brigádníkům 30 Kčs na hodinu a to vše platí z jeho zadržených peněz.

V září 1952 plánovala skupina útok na referenta Sýtného, jemuž chtěli natáhnout ocelové lano přes silnici, až pojedou na svém motocyklu přes cestu, neboť věděli, že ze strachu před útokem na svou osobu jezdí rychlostí okolo 80 km za hodinu. Lano mu mělo uříznout hlavu odplatou za to, že vyměřil Volejníkovi pokutu a nechal mu uzavřít hostinec pro údajně předražování lihovin. Agentovi č. 9 se podařilo Brože přemluvit, aby útok neproběhl v lese poblíž „Hlíňáku“, neboť by oni dva

byli mezi prvními podezřelými a odložil jej na pozdější čas, až budou delší a tmavější noci. Brož jeho námítky uznal a uvažoval o útoku poblíže obce Skochovice. Agent upozornil Růkra, aby varoval Sýtného, ať nejedí na motocyklu mezi Slavhosticemi a Žlunicemi a rovněž ať se nezdržuje v hostinci ve Slavhosticích. V případě neúspěšného atentátu chtěli totiž odbojáři vyvolat v hostinci rvačku a při ní mu vrazit nůž do těla. Brož chtěl na popud agenta StB po Horákovi i seznam lidí z Vinar, kteří jsou protistátního smýšlení. Horák seznam z opatrnosti odmítl vypracovat, čímž zachránil mnoho lidí před vězením. Agentovi „Sedlákovi“ totiž zcela nevěřil, neboť ten si vše zapisoval do notýsku. Hnát byl později obviněn, že o organizaci věděl, ale nic neoznámil. Všichni si měli opatřit zbraně. Agentovi „Sedlákovi“ se podařilo Brože přesvědčit, aby sepsal seznam všech zbraní u členů jeho skupiny včetně ráží a modelů, aby jim mohla být dodána potřebná munice. V hromadění zbraní nejvíce vynikl Brož, který nashromáždil 4 pistole různých ráží 6, 35 - 9 mm, vojenskou pušku, loveckou pušku a flobertku. Černý si opatřil samopal, k němuž mu jeho švagr Horák sehnal zásobník. Horák pak měl doma uschovanou pistoli. Mezi těmi, kdo měli doma zbraně, ale nebyli později mezi postiženými, byl např. Václav Řeháček, který měl doma 2 samopaly, do kterých mu ovšem scházela munice. Podle spisů krajské prokuratury měl Brož též agentovi slibovat, že v případě založení JZD zapálí v obci stodoly zbytkového velkostatku. Ve skutečnosti na Brože naléhali místní mladíci, kteří se k němu přidali, a ti přišli s nápadem, aby se zapálilo skladiště obilí v bývalém žlutickém dvoře. Brož se agentovi svěřil, že má obavu, že provedou nějakou unáhlenou akci a hned budou mít ve vsi SNB, StB i LM. StB ke svému překvapení zjistila, že v obci Kozojedy zůstaly z doby války granáty a nejméně 3 automatické zbraně. Granáty ovšem neměly být k potřebě, neboť neměly rozbušky. StB tak díky svým agentům sama vytvořila tuto odbojovou skupinu, kterou na podzim 1952 zlikvidovala zatčením některých členů. Tuto odbojovou skupinu pak ovšem nemohla náležitě využít při veřejném procesu. V této době se v rámci vyhledávání vnitřního nepřítele členové StB často vydávali za agenty západních

agentur, což mělo několiký účel. Za prvé poukázat na kulaky jako nepříteli státu a získat souhlas většiny obyvatel s vyvlastněním těchto tzv. kulaků. A zároveň vytvořením prostředí všeobecné nedůvěry znemožnit skutečným agentům jejich činnost. V této době totiž ještě skutečně přecházeli přes hranice agenti - chodci, kteří se snažili získat spolupracovníky. Během vyšetřování uvedl Václav Linek (nar. 23. 11. 1899, bytem Kozojedy č. p. 95, člen KSČ od roku 1945, předseda KSČ v Kozojedech a též zemědělský referent a předseda rolnické komise v Kozojedech), že na jaře roku 1949 se účastnil schůze ve Žlunicích, kdy několik sedláků, zejména pak Brož a Hnát umlčovali referenta a rozvraceli schůzi. Za několik dní po schůzi se dozvěděl, že sedláci chtěli jeho a Steklého utlouct, až zhasnou světla. Toto se jim nepodařilo, neboť hostinský Volejník odmítl zhasnout, a proto jim postavili alespoň šibenici.

Členové této odbojové skupiny byli odsouzeni Krajským soudem v Hradci Králové dne 22. 5. 1953. Brož byl odsouzen na 18 let a k pokutě 20 000 eventuelně k náhradnímu trestu 4 měsíců vězení, Volejník na 16 let a k pokutě 50 000 nebo k náhradnímu trestu 10 měsíců vězení, Horák na 11 let a k pokutě 10 000 popř. k náhradnímu trestu 2 měsíců vězení, Černý na 12 let a k pokutě 10 000 popř. k náhradnímu trestu 2 měsíců vězení, Hnát na 4 léta a k pokutě 10 000 popř. k náhradnímu trestu 2 měsíců vězení a Odvárko na 1 rok. Všichni byli zbaveni občanských práv na 10 let mimo Horáka, u něhož soud stanovil ztrátu občanských práv na 5 let. Všichni byli rovněž povinni uhradit náklady vzniklé soudním řízením. Všechny zbraně byly zabaveny ve prospěch státu. Jejich tresty byly tak vysoké, neboť podle obžaloby byli všichni příslušníky kulacké vrstvy - tedy příslušníky nepřátelské třídy a jako takoví si zasloužili přísné potrestání. Navíc pocházeli z Novobydžovska, které bylo hodnoceno jako sídlo agrární reakce.

Ještě roku 1953 byl Odvárkovi na základě amnestie trest prominut a Hnátovi snížen o 16 měsíců a prominuta pokuta 10 000 Kčs. Černému byl v roce 1955 trest snížen na 10 let. V roce 1956 se Horák s Černým odvolali a díky dobrému posudku někdejšího předsedy MNV Vinary Miloslava Kozáka jim

byl trest snížen. Kozák uvedl, že nejde o kulaky, ale o střední rolníky. Horák, že obhospodařoval pouze 7, 45 ha a s výjimkou období, kdy byla jeho manželka dlouhodobě nemocná a on musel zaměstnávat služku, neměl námezdní síly. O Černém, že jeho vlastní pole měla výměru 5 ha a s připachtovanými pozemky obdělával okolo 11 ha. Horákovi byl proto trest snížen na 4 a 1/2 roku a Černému na 5 let. Nejdéle zůstali ve vězení Brož a Volejník, kteří byli propuštěni až v květnu roku 1962. Brož se vrátil do Žlunice ke svému řemeslu a pracoval v JZD jako kolář. Stejně tak se vrátil Černý s Horákem do Vinar a Hnát do Sekeřic. Volejník se odstěhoval do Prahy. V roce 1968 podal Brož, Černý, Hnát, Horák a Volejník návrh na svou rehabilitaci, ale v roce 1972 ji stáhli⁸.

StB i SNB situaci ve Žlunicích monitorovali i po odsouzení Brožovi skupiny. O tom svědčí i dochované písemnosti, kdy měl Hnát v květnu 1958 rozepřít s manželkou Kožíška a předsedy JZD Rykla, které požádal, aby se zúčastnili jednání o řešení. Ti mu začali nadávat a vložil se do toho i Kožíšek, který Hnáta slovně napadl, že se o JZD nějak moc stará, že se pro komunisty může roztrhat, jak jim slouží a chce se jim zavděčit, a počal mu vyhrožovat, že jej oddělá a že to všechno ve vesnici rozseká, nebude - li se Hnát ve své činnosti pro JZD mírnit. Více mi o jejich osudech není známo.

Dle archivních materiálů zpracoval
Jaroslav Tobiáš

¹⁾ SOKa Hradec Králové, fond JZD Káranice, inv. č. 23, k. 1

²⁾ SOKa Hradec Králové, Okresní národní výbor Nový Bydžov, inv. č. 692, k. 201

³⁾ Archiv bezpečnostních složek, sign. V - 448 HK

⁴⁾ Urb.: Kulak Vršala ze Žlunice již nebude sabotovat In: Za socialistickou vesnici Novobydžovska, r. IV. (1953), č. 24, s. 3

⁵⁾ Archiv bezpečnostních složek, fond „H“, sign. H - 242

⁶⁾ SOKa Hradec Králové, ONV Nový Bydžov, inv. č. 692, k. 201, f. 516

⁷⁾ Archiv bezpečnostních složek, fond „H“, sign. H - 242

⁸⁾ SOA Zámorsk, fond Krajská prokuratura Hradec Králové, sign. 1 KR 026/72, k. 214

Povídky ze vzpomínek policejního důchodce mjr. Strnada

KRAJÁNEK

Jistý občan z obce Labětín u Přelouče byl již z 60. let minulého století znám návštěvami poutí od Přelouče až po Chlumec nad Cidlinou. Tehdy využíval štědrost místních vesnických obyvatel ke snědku oběda nebo cukrovinek, občas přispěl naštipáním dříví nebo úklidem na zemědělské usedlosti.

Jeho návštěva v obci vždy vzbudila ohlas především jeho oblečením; na hlavě vojenskou čepici z dob Rakouska-Uherska, dlouhý černý kabát až na zem a na hrudi tři řady vyznamenání, která by mu záviděl leckterý současný vyšší důstojník. Jednalo se o medaile z první světové války, které dobrotiví občané našli na půdách svých domů, a obdarovali tuto osobu. Jeho podpěrná hůl budila respekt a občas se touto sukovicí po nás, nerozumných dětech při našich legráckách, ohnal. K jeho osobě je nutno říci, že nikdy nebyl přistižen při žádné krádeži, k jeho odpočinku posloužil přikop u silnice nebo stoh slámy.

Ani ve snu by mne nenapadlo, že se s tímto človíčkem z dětských let ještě setkám, a to při výkonu služby u POLICIE.

V roce 1973 v obci Nové Město se posvícenské radovánky slavily 3 dny. Svátkové nedělní odpoledne pohostinství U Rychtáře plné domácích štamgastů nenadále navštívil LOJZA z Labětína. Jeho příchod vzbudil zájem veškerého osazenstva, kdy LOJZA vysypal z rukávu několik příhod z válečného tažení a důkazem budiž připevněné medaile na hrudi.

Domácí návštěvníky dobře pobavil a na oplátku Lojzovi zaplatili několik piv, což s povděkem kvitoval. Poté jej vyvedli před hostinec a nasměrovali jej na Chlumec. Našemu krajánkovi po vypití většího množství tekutého moku ztěžkly nohy, a proto se rozhodl, že zastaví některé z projíždějících vozidel ve směru na Chlumec nad Cidlinou a dále na Prahu. V toto nedělní odpoledne se zvýšila dopravní průjezdnost, a to především pražských chalupářů a rodin z dovolené.

K zastavení některého z projíždějících vozidel použil svoji sukovicí, a to výstupem částí těla do vozovky, tudíž projíždějící vozidla musela vybočovat do levé části vozov-

ky. Mezi kolonou projíždějících osobních vozidel jel řidič motocyklu, který nestačil na nastraženou sukovicí zareagovat a obdržel úder do obou rukou, ztracenou stabilitu se mu podařilo vyrovnat.

Kolem 16.00 hodin hlásí tento řidič motocyklu tuto událost na policejní stanici v Chlumci a jako důkaz ukazuje podlitiny na obou pažích. Pohodová služba nedělního odpoledne mi tímto skončila a služebním vozidlem vyjždím směrem na Nové Město. V místech klesání od šlechtitelské stanice ke Skalce potkávám onoho krajánka, v němž jsem ihned poznal Lojzu z Labětína, kterého jsem znal z dětských let.

Bez velkého pobízení nastoupil do služebního vozidla s požadavkem, že jej musím dovést do obce Rasochy k příbuzným. Vzhledem k tomu, že pocházím ze sousední obce, bylo mi jasné, že chce do tamní obce na posvícení.

Ovšem pro mne vzniklo dilema, kam s ním. Záchytná stanice v Hr. Králové byla uzavřena v důsledku malování, na policejní stanici jsem jej nechat nemohl.

Napadla mne spásná myšlenka, odvést jej na okraj našeho obvodu působnosti k obci Loukonosy a zde na křižovatce jej propustit. Bohužel našemu krajánkovi se to nelíbilo, odmítl vystoupit z vozidla, několikrát jsem se jej snažil vytlačit ze zadního sedadla, což se mi po několika pokusech nepodařilo.

V této překerní situaci mi byl dán pokyn tech. prostředky k výjezdu dopravní nehody u obce Lovčice, proto jsem učinil poslední pokus, kdy jsem ho v této obci dovezl k místnímu pohostinství s tím, že našemu krajánkovi přinesu z hostince pivo, čímž jej dostanu z vozidla.

Z této nezávadlivé situace mne vysvobodil pan Věříš, který právě vycházel z hostince se skleněným džbánkem plným piva a žiznivý Lojza v domnění, že nese pivo pro něho, z vozidla vystoupil, čehož jsem využil a odjel k šetření dopravní nehody. Později jsem se s panem Věřšem z Loukonos setkal a poděkoval mu za výpomoc a na městském hřbitově v Žiželicích, kdykoliv jdu kolem jeho hrobu, na tuto příhodu si vzpomenu.

Pásový opar

Když se viry probudí

Bolestivý pásový opar se objeví většinou zcela nečekaně. Včasné léčení snižuje riziko pozdějších následků.

Červené skvrnky na kůži, horečka a svědění - to jsou příznaky planých neštovic. Za dva až tři týdny je nemoc překonána imunitním systémem. Přesto viry, které onemocnění způsobují, z těla nezmizely. Ukryly se do nervových uzlin poblíž páteře a trpělivě čekají dlouhé roky na svou příležitost.

Kdy dostanou viry šanci?

Ta přichází v okamžiku, kdy je oslaben imunitní systém, například v důsledku nemoci, stresu nebo jiných vlivů. V tu chvíli viry znovu útočí. Výrazkou je postižena ta část kůže, kterou zásobuje příslušná nervová uzlina. Tvoří se puchýřky naplněné čirou tekutinou. Nejčastěji se vyskytuje výsev v podobě pruhu na trupu. Odtud pochází název onemocnění, pásový opar neboli herpes zoster (zoster znamená v řečtině opasek).

U některých pacientů upozorňují na rozvoj nemoci varovné signály. Kůže svědí, je napjatá nebo bolí, ale žádné změny nejsou zjevné. Může se objevit únava nebo žaludeční a střevní potíže. Většinou se ale typické puchýřky objeví neočekávaně, doprovázené silnými bolestmi.

Jak viry zastavit?

V tuto chvíli je důležité okamžitě vyhledat lékaře. K léčbě patří místní ošetření výsevu, zmírňování bolestí analgetiky a případně lokální znecitlivění bolestivých partií. Po několika dnech tekutina z puchýřků mizí a ty začnou vysychat. Po sedmi až deseti dnech zmizí úplně. Většinou nezanechávají na kůži žádné následky. Jizvy nebo změny barvy kůže jsou výjimkou.

Výjimkou ale není, že bolesti po odeznění potíží přetrvávají. Asi u jedné třetiny pacientů se stává, že viry poškodí nervová vlákna a postherpetická bolest je silná a dlouhodobá. Postižení bývají zejména starší lidé.

Bolesti lze potlačit pomocí léků. Používají se různé účinné látky, i v kombinaci. Komplikací je však lépe předcházet včasnou návštěvou lékaře. A je zde ještě jeden důvod, proč navštívit lékaře - pásový opar je vždy důkazem oslabení imunitního systému. A příčinu tohoto oslabení může určit pouze lékař.

Přetištěno z časopisu Zdravý život

Inzerce

CHLUMECKÉ LISTY • Periodikum - 12x ročně • Číslo 1, vydáno 24. ledna 2013 • Náklad 1 070 ks • Vydává Město Chlumec nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/L, IČO: 00268861 pod registrační značkou MK ČR E 11410 • Místo vydání - Chlumec nad Cidlinou • Řídí redakční rada pod vedením šéfredaktorky Mgr. Mileny Komárkové • Vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se • Příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumec nad Cidlinou, telefon 495 703 891 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz • Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele • Foto na první straně obálky Ant. Fibigr • **Uzávěrka příštího čísla 7. 2. 2013**

Sňatky uzavřené v obřadní síni radnice

1. 12. 2012

Gabriel Borovský
Pavčina Zborníková

Třebovice
Chlumec nad Cidlinou

12. 12. 2012

Roman Doležal
Veronika Václavíková

Chlumec nad Cidlinou
Nový Bydžov

7. 12. 2012

Raymond James Wilson
Jelena Lvovna Zaugarova

Velká Británie
Ruská federace

Za matriku: **I. Uchytilová**

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Tomáš Bien

Kristýna Borková

Petr Hruběš

Odešli z našich řad

Jaroslava Fialová
Jaroslava Kohoutová
Hana Nádobková

84 let
75 let
86 let

Božena Drobna
Věra Vosáhlová

86 let
70 let

Výročí narození - únor 2013

80 let

Alena Tobišková 1. 2. 1933
Chlumec n. C., Palackého 165/III.

85 let

Hana Morávková 1. 2. 1928
Chlumec n. C., Palackého 165/III.

Marie Věříšová 2. 2. 1933
Chlumec n. C., Kladruhy 60

90 let

Marie Picková 8. 2. 1923
Chlumec n. C., Pernštýnská 172/I.

Marta Čermáková 24. 2. 1933
Chlumec n. C., Nádražní 686/IV.

Za evidenci obyvatel: **I. Fölklová**

Jménem celé rodiny
děkujeme všem,
kteří se přišli dne 30. 11. 2012
naposledy rozloučit s panem
Josefem STRNADEM
Manželka a synové.

Děkujeme touto cestou
i policistům z obvodního oddělení
v Chlumci nad Cidlinou.

18. ledna 2013
uplynuly 2 roky od úmrtí

pana
Jiřího VOJTÍŠKA

13. ledna 2013
by se dožil 70 let.

Vzpomíná rodina.

Život jde dál,
ale smutno
a prázdno
za člověkem,
který chybí,
zůstává.

Dne 29. ledna 2013
uplyne 4. smutný rok,
kdy nás navždy opustil milovaný
manžel, tatínek a dědeček,
pan

Josef VOHRADNÍK
z Pamětníka.

S láskou stále vzpomínají
manželka s rodinou.

Inzerce